

Europeiska unionens officiella tidning

C 56

fyrtioåttonde årgången

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

5 mars 2005

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning	Sida
	I <i>Meddelanden</i>	
	Kommissionen	
2005/C 56/01	Eurons växelkurs	1
2005/C 56/02	Kommissionens tillkännagivande om hänskjutande av koncentrationsärenden ⁽¹⁾	2
2005/C 56/03	Kommissionens tillkännagivande om begränsningar som har direkt anknytning till och är nödvändiga för koncentrationer ⁽¹⁾	24
2005/C 56/04	Kommissionens tillkännagivande om ett förenklat förfarande för handläggning av vissa koncentrationer enligt rådets förordning (EG) nr 139/2004 ⁽¹⁾	32
2005/C 56/05	Reviderade förklarande anmärkningar till bilaga III – definition av begreppet ”ursprungsprodukter” och metoder för administrativt samarbete – till avtalet om upprättandet av en associering mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Chile, å andra sidan	36
2005/C 56/06	Statligt stöd – Förenade kungariket – Statligt stöd nr C 42/2004 (f.d. N 350/2004) – Bidrag till renovering av företagslokaler – Uppmaning att inkomma med synpunkter enligt artikel 88.2 i EG-fördraget ⁽¹⁾	38
2005/C 56/07	Förhandsanmälan av en koncentration (Ärende COMP/M.3678 – Goldman Sachs/Cerberus/TET/JV) – Ärendet kan komma att behandlas enligt förenklat förfarande ⁽¹⁾	45

I

(Meddelanden)

KOMMISSIONEN

Eurons växelkurs ⁽¹⁾

4 mars 2005

(2005/C 56/01)

1 euro =

Valuta	Kurs	Valuta	Kurs		
USD	US-dollar	1,3115	LVL	lettisk lats	0,6964
JPY	japansk yen	138,33	MTL	maltesisk lira	0,4309
DKK	dansk krona	7,4438	PLN	polsk zloty	3,9287
GBP	pund sterling	0,68760	ROL	rumänsk leu	36 497
SEK	svensk krona	9,0555	SIT	slovensk tolar	239,69
CHF	schweizisk franc	1,5491	SKK	slovakisk koruna	37,884
ISK	isländsk krona	79,82	TRY	turkisk lira	1,6732
NOK	norsk krona	8,2275	AUD	australisk dollar	1,6715
BGN	bulgarisk lev	1,9559	CAD	kanadensisk dollar	1,6317
CYP	cypriotiskt pund	0,5827	HKD	Hongkongdollar	10,2295
CZK	tjeckisk koruna	29,665	NZD	nyzeeländsk dollar	1,8031
EEK	estnisk krona	15,6466	SGD	singaporiensk dollar	2,1375
HUF	ungersk forint	242,44	KRW	sydkoreansk won	1 322,39
LTL	litauisk litas	3,4528	ZAR	sydafrikansk rand	7,8168

⁽¹⁾ Källa: Referensväxelkurs offentliggjord av Europeiska centralbanken.

Kommissionens tillkännagivande om hänskjutande av koncentrationsärenden

(2005/C 56/02)

(Text av betydelse för EES)

1. Syftet med detta tillkännagivande är att på ett allmänt sätt beskriva de skäl som ligger till grund för systemet för ärendefördelning i artiklarna 4.4, 4.5, 9 och 22 i rådets förordning (EG) nr 139/2004 av den 20 januari 2004 om kontroll av företagskoncentrationer (EG:s koncentrationsförordning)⁽¹⁾ (nedan "koncentrationsförordningen") och de nyligen gjorda ändringarna av systemet, att redogöra för vilka rättsliga kriterier som måste vara uppfyllda för att ett hänskjutande skall kunna ske och att ange vilka omständigheter som kan beaktas vid beslut om hänskjutanden. Tillkännagivandet ger också praktisk vägledning om hur systemet för hänskjutande fungerar, särskilt mekanismen för hänskjutande före anmälan i artikel 4.4 och 4.5 i koncentrationsförordningen. Den vägledning som ges i detta tillkännagivande gäller i tillämpliga delar reglerna för hänskjutande i EES-avtalet⁽²⁾.

I. INLEDNING

2. Gemenskapens behörighet på området för koncentrationskontroll definieras genom de omsättningsrelaterade kriterierna i artikel 1.2 och 1.3 i koncentrationsförordningen. Kommissionen och medlemsstaterna har inte konkurrerande behörighet när de prövar koncentrationer. Det är i stället så att koncentrationsförordningen fastställer en klar uppdelning av behörigheten. Koncentrationer som har "gemenskapsdimension", dvs. som överskrider tröskelvärdena för omsättning i artikel 1 i koncentrationsförordningen, omfattas av kommissionens exklusiva behörighet. Enligt artikel 21 i koncentrationsförordningen får medlemsstaterna inte tillämpa sin nationella konkurrenslagstiftning på sådana koncentrationer. Koncentrationer som inte uppnår tröskelvärdena omfattas av medlemsstaternas behörighet. Kommissionen har inte behörighet att pröva dem enligt koncentrationsförordningen.
3. Det faktum att behörigheten fastställs uteslutande med hänvisning till på förhand fastställda omsättningsrelaterade kriterier ger rättslig förutsebarhet för de samgående företagen. De ekonomiska kriterierna är i allmänhet effektiva indikatorer på vilken typ av transaktioner som kommissionen har bättre förutsättningar att handlägga. I förordning (EEG) nr 4064/89 kompletterades dock detta behörighets-system som bygger på en sådan klar skiljelinje med en möjlighet att på begäran och om vissa kriterier var uppfyllda hänskjuta ärenden från kommissionen till medlemsstaterna och vice versa.
4. När förordning (EEG) nr 4064/89 först infördes var rådets och kommissionens avsikt att förfarandet för hänskjutande endast skulle tillämpas "i undantagsfall" och i fall där "medlemsstatens konkurrensintressen annars inte kan skyddas i tillräcklig utsträckning"⁽³⁾. Mycket har dock skett sedan förordning (EEG) nr 4064/89 antogs. För det första har nästan alla medlemsstater infört lagar om koncentrationskontroll. För det andra har kommissionen i flera ärenden utnyttjat sitt utrymme för skönsmässig bedömning och hänskjutit ärenden till medlemsstaterna enligt artikel 9 när den ansett att den berörda

⁽¹⁾ EUT L 24, 29.1.2004, s. 1. Förordningen är en omarbetning av rådets förordning (EEG) nr 4064/89 av den 21 december 1989 om kontroll av företagskoncentrationer (EGT L 395, 30.12.1989, s. 1. Rättad version i EGT L 257, 21.9.1990, s. 13).

⁽²⁾ Se gemensamma EES-kommitténs beslut nr 78/2004 av den 8 juni 2004 (EUT L 219, 8.6.2004, s. 13).

⁽³⁾ Se kommentarer till rådets förordning (EEG) nr 4064/89 ("Kontroll av företagskoncentrationer inom Europeiska unionen", Europeiska kommissionen, Bryssel-Luxemburg 1998, s. 54). Se även mål T-119/02, *Philips mot kommissionen* (ärende M.2621 *SEB/Moulinex*), REG 2003 s. II-1433, punkt 354.

medlemsstaten varit bättre lämpad att undersöka ärendet än kommissionen ⁽⁴⁾. På samma sätt har flera medlemsstater i ett antal ärenden ⁽⁵⁾, beslutat att göra ett gemensamt hänskjutande av ett ärende enligt artikel 22 i situationer där de ansåg att kommissionen var bättre lämpad att undersöka ärendet ⁽⁶⁾. För det tredje är det allt fler transaktioner som inte uppnår tröskelvärdena i artikel 1 i koncentrationsförordningen och därför behöver anmälas i flera medlemsstater, en tendens som förväntas öka i takt med ökningen av antalet medlemsstater i gemenskapen. Många av dessa transaktioner har en påverkan på konkurrensen som går utöver enskilda medlemsstaters territorier ⁽⁷⁾.

5. Tanken bakom de ändringar som har gjorts av systemet för hänskjutande i koncentrationsförordningen var att göra det lättare att omfördela ärendena mellan kommissionen och medlemsstaterna i enlighet med subsidiaritetsprincipen, så att den eller de myndigheter som har bättre förutsättningar för att undersöka en viss koncentration i princip skall handlägga ärendet. Samtidigt ville man behålla de centrala inslagen i det gemenskapssystem för koncentrationskontroll som infördes 1989, särskilt att koncentrationer med gränsöverskridande verkningar skall prövas vid en enda instans ("one-stop-shop") för att motverka att allt fler koncentrationer måste anmälas till flera olika myndigheter inom gemenskapen ⁽⁸⁾. Sådana flerfaldiga anmälningar medför ofta avsevärda kostnader för både konkurrensmyndigheter och företag.

6. Enligt det nuvarande systemet för ärendefördelning kan ett initiativ till hänskjutande även tas innan en formell anmälan till någon myndighet på medlemsstatsnivå har gjorts. Detta ger samgående företag möjlighet att i ett så tidigt skede som möjligt försäkra sig om vilken myndighet som kommer att vara behörig att pröva deras transaktion. Sådana hänskjutanden före anmälan har den fördelen att de minskar de extra kostnader, ofta i form av tidsfördröjningar, som är förenade med ett hänskjutande efter anmälan.

7. De ändringar av systemet för hänskjutande som gjordes genom förordning (EG) nr 139/2004 motiverades av en önskan att systemet skall fungera som en mekanism för att fastställa behörighet som är flexibel ⁽⁹⁾ men som samtidigt säkerställer ett effektivt skydd för konkurrensen och begränsar utrymmet för "forum shopping" i så stor utsträckning som möjligt. Särskilt med hänsyn till vikten av att det råder rättslig förutsebarhet bör det dock betonas att hänskjutanden fortfarande är ett undantag från den generella regeln att behörigheten avgörs av objektiva tröskelvärden för omsättning. Kommissionen och medlemsstaterna har dessutom fortfarande ett avsevärt utrymme för skönmässiga bedömningar när de beslutar om huruvida ett ärende som omfattas av deras "ursprungliga behörighet" skall hänskjutas eller inte eller huruvida de skall godta att pröva ett ärende som inte omfattas av deras "ursprungliga behörighet" enligt artikel 4.4 och 4.5, artikel 9.2 a eller artikel 22 ⁽¹⁰⁾. Den enda vägledning i detta avseende som ges i detta tillkännagivande rör frågan om vissa ärenden eller ärendetyper lämpar sig för ett hänskjutande.

⁽⁴⁾ Vissa koncentrationer med gemenskapsdimension påverkar konkurrensen på marknader inom en eller flera medlemsstater som är nationella eller snävare än nationella.

⁽⁵⁾ Se ärendena M.2698 *Promatech/Sulzer*, M.2738 *GE/Unison* och M.3136 *GE/AGFA*.

⁽⁶⁾ I samma anda har medlemsstaternas konkurrensmyndigheter inom ramen för sammanslutningen av europeiska konkurrensmyndigheter utfärdat en rekommendation som skall ge vägledning om de principer som bör gälla för de nationella konkurrensmyndigheternas behandling av ärenden som kan komma i fråga för gemensamma hänskjutanden enligt artikel 22 i koncentrationsförordningen – *Principles on the application, by National Competition Authorities within the ECA network, of Article 22 of the EC Merger Regulation*.

⁽⁷⁾ Genom att artikel 1.3 infördes 1997 har vissa sådana fall kommit att omfattas av koncentrationsförordningen men det är också många som inte påverkas. Se punkt 21 och följande i kommissionens grönbok av den 11 december 2001, KOM(2001) 745 slutlig.

⁽⁸⁾ Se skäl 11, 12 och 14 i koncentrationsförordningen.

⁽⁹⁾ Se skäl 11 i koncentrationsförordningen.

⁽¹⁰⁾ Se emellertid fotnot 14 nedan. Det bör vidare påpekas att kommissionen, enligt artikel 4.5, inte skönmässigt kan bedöma huruvida den skall ta upp ett fall för vilket den inte var ursprungligen behörig.

II. HÄNSKJUTANDE AV ÄRENDEN

Vägledande principer

8. Det system för koncentrationskontroll som infördes genom koncentrationsförordningen, där mekanismen för hänskjutande av ärenden mellan kommissionen och medlemsstaterna ingår, överensstämmer med subsidiaritetsprincipen i EG-fördraget ⁽¹⁾. Vid beslut om att hänskjuta ärenden bör man således ta vederbörlig hänsyn till alla aspekter av den principen och särskilt vilken myndighet som har de bättre förutsättningarna för att genomföra utredningen, fördelarna med ett system som bygger på principen om prövning vid en enda instans och vikten av att det råder rättslig förutsebarhet i fråga om vilken myndighet som är behörig ⁽²⁾. Dessa faktorer har samband med varandra och hur stor vikt som fästs vid var och en beror på omständigheterna i det enskilda fallet. Framför allt bör kommissionen och medlemsstaterna när de överväger om de skall utnyttja sina möjligheter att begära eller godta ett hänskjutande beakta behovet av att säkerställa ett effektivt skydd för konkurrensen på alla marknader som påverkas av transaktionen ⁽³⁾.

Bättre lämpad myndighet

9. I princip bör behörigheten att handlägga en koncentration endast överföras till en annan konkurrensmyndighet om denna är bättre lämpad för att handlägga en koncentration. Lämpligheten bedöms på grundval av de särskilda omständigheterna i ärendet och vilka verktyg och vilken sakkunskap myndigheten har tillgång till. Särskild hänsyn bör fästas vid var koncentrationens eventuella påverkan på konkurrensen kommer att uppstå. Hänsyn kan även tas till vilka konsekvenser (i form av administrativt arbete) som ett eventuellt hänskjutande skulle ge ⁽⁴⁾.
10. Argumenten för att överföra behörigheten till en annan myndighet är normalt starkare när det förefaller som att en viss transaktion kan ha en betydande påverkan på konkurrensen och därmed bör prövas ingående.

Prövning vid en enda instans

11. Vid beslut om att hänskjuta ärenden bör man även beakta fördelarna med prövning vid en enda instans, som är en central princip bakom koncentrationsförordningen ⁽⁵⁾. Denna princip gynnar såväl konkurrensmyndigheterna som företagen. Det är normalt administrativt effektivare om en enda konkurrensmyndighet handlägger ett ärende genom att man undviker det dubbelarbete, den splittring och de risker för osammanhängande handläggning (i samband med utredningen, bedömningen och eventuella korrigerande åtgärder) som kan bli följden om flera myndigheter är inblandade. För företagens del, särskilt samgående företag, har det den ytterligare fördelen att det minskar de kostnader och den administrativa börda som skyldigheten att anmäla till flera olika myndigheter medför. Det minskar även risken för motstridiga beslut till följd av att samma transaktion bedöms av flera olika myndigheter enligt flera olika lagstiftningar.

⁽¹⁾ Se artikel 5 i EG-fördraget.

⁽²⁾ Se skäl 11 och 14 i koncentrationsförordningen.

⁽³⁾ Se artikel 9.8 i koncentrationsförordningen samt målet *Philips mot kommissionen* (punkt 343), där Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt anför att "även om kommissionen genom artikel 9.3 första stycket i förordning (EEG) nr 4064/89 tillerkänns ett omfattande skön när den beslutar huruvida en koncentration skall hänskjutas, kan den inte besluta att verkställa hänskjutandet om, vid tidpunkten för prövningen av den begäran om hänskjutande som ingivits av den berörda medlemsstaten, ett antal klara och samstämmiga indicier visar att nämnda hänskjutande inte kan åstadkomma att en effektiv konkurrens upprätthålls eller återupprättas på de berörda marknaderna." Se även förstainstansrättens dom av den 30 september 2003 i förenade målen T-346/02 och T-347/02, *Cableuropa SA m.fl. mot kommissionen*, ännu inte offentliggjord, (punkt 215). Omständigheter som är relevanta för kommissionens bedömning är bland annat att en medlemsstat i) förfogar över specifik lagstiftning om kontroll av företagskoncentrationer samt särskilda myndigheter som har till uppgift att säkerställa dess genomförande under överinseende av nationell domstol och ii) korrekt har identifierat vilka konkurrensproblem som uppstår till följd av koncentrationen på de relevanta marknaderna i den medlemsstaten (se punkterna 346–347 i målet *Philips mot kommissionen*, anført ovan).

⁽⁴⁾ Det kan bli aktuellt att bedöma den relativa kostnad, tidsfördröjning, rättsosäkerhet eller risk för motstridiga bedömningar som kan uppstå om undersökningen eller delar av den genomförs av flera myndigheter.

⁽⁵⁾ Se skäl 11 i koncentrationsförordningen.

12. Man bör därför om det är möjligt undvika att ärenden splittras upp genom hänskjutanden ⁽¹⁶⁾, om det inte står klart att det lämpligaste för att säkerställa ett effektivt skydd för konkurrensen på samtliga marknader som påverkas av transaktionen är att ett ärende bedöms av flera myndigheter. Även om partiella hänskjutanden är möjliga enligt artiklarna 4.4 och 9, bör det normala således vara att en och samma myndighet handlägger ett ärende i dess helhet (eller åtminstone alla delar av ärendet som har samband med varandra) ⁽¹⁷⁾.

Rättslig förutsebarhet

13. Vederbörlig hänsyn bör också tas till vikten av att det råder rättslig förutsebarhet kring vilken myndighet som är behörig att handlägga en viss koncentration, ur samtliga berörda personers synvinkel ⁽¹⁸⁾. Ärenden bör därför endast hänskjutas när det finns tvingande skäl att avvika från den "ursprungliga behörigheten" för det aktuella ärendet. Detta gäller särskilt hänskjutanden efter anmälan. Om ett hänskjutande har skett före anmälan gäller på liknande sätt att ett hänskjutande efter anmälan i samma ärende bör undvikas i största möjliga utsträckning ⁽¹⁹⁾.
14. Vikten av rättslig förutsebarhet bör också beaktas när det gäller de rättsliga kriterierna för hänskjutande, särskilt – med hänsyn till de snäva tidsfristerna – i skedet före anmälan. Därför bör hänskjutanden som görs före anmälan i princip begränsas till fall där det är relativt enkelt att redan från början fastställa omfattningen av den geografiska marknaden och/eller förekomsten av en eventuell inverkan på konkurrensen, så att beslut om sådana hänskjutanden kan fattas snabbt.

Hänskjutande av ärenden: rättsliga krav och andra omständigheter som skall beaktas

Hänskjutanden före anmälan

15. Systemet med hänskjutanden före anmälan sätts igång genom en motiverad skrivelse som ges in av parterna i koncentrationen. Parterna skall innan de framställer en sådan begäran kontrollera om de rättsliga kraven i koncentrationsförordningen i detta hänseende är uppfyllda och om ett hänskjutande före anmälan skulle överensstämma med de vägledande principer som det redogjorts för ovan.

Hänskjutande av ärenden från kommissionen till medlemsstater enligt artikel 4.4

Rättsliga krav

16. Två rättsliga krav måste vara uppfyllda för att kommissionen skall kunna hänskjuta ett ärende till en eller flera medlemsstater enligt artikel 4.4:
- Det måste finnas tecken på att koncentrationen påtagligt kan påverka konkurrensen på en eller flera marknader, och
 - den eller de aktuella marknaderna måste finnas inom en medlemsstat och uppvisa alla kännetecken på en avgränsad marknad.

⁽¹⁶⁾ Förstainstansrätten anförde i domen i mål *Philips mot kommissionen* i förbigående att den "splittring" som tillämpningen av artikel 9 kan leda till "inte [är] önskvärd med hänsyn till principen om 'en enda kontroll' som förordning nr 4064/89 baseras på". Rätten konstaterar vidare att "risken att [nationella] myndigheters beslut blir motstridigt eller till och med oförenligt med det beslut som antas av kommissionen [är] inbyggd i den mekanism för hänskjutande som infördes genom artikel 9" men klargör att detta enligt rättsens mening inte är önskvärt (se punkterna 350 och 380).

⁽¹⁷⁾ Detta ligger i linje med kommissionens beslut i ärendena M.2389 *Shell/DBA* och M.2533 *BP/E.ON* att till Tyskland hänskjuta bedömningen av samtliga efterföljande marknadsled för oljeprodukter. Kommissionen behöll själv bedömningen av de föregående marknadsleden. På samma sätt beslutade kommissionen i ärende M.2706 *P&O Princess/Carnival* att inte hänskjuta en del av ärendet till Förenade kungariket, eftersom man ville undvika att splittra upp ärendet (se kommissionens pressmeddelande av den 11 april 2002, IP/02/552).

⁽¹⁸⁾ Se skäl 11 i koncentrationsförordningen.

⁽¹⁹⁾ Se skäl 14 i koncentrationsförordningen. Detta gäller förstas under förutsättning att parterna fullständigt och ärligt har redovisat alla relevanta sakförhållanden i sin begäran om hänskjutande före anmälan.

17. Vad gäller det *första kriteriet* krävs i princip att de parter som begär hänskjutande kan visa att transaktionen kan ha en potentiell påverkan på konkurrensen på en avgränsad marknad i en medlemsstat, som kan visa sig vara påtaglig och därmed kräva en närmare granskning. Sådana indikationer kan vara endast preliminära och de föregriper inte resultatet av prövningen. Det krävs inte att parterna visar att påverkan på konkurrensen sannolikt är negativ ⁽²⁰⁾ men de bör peka på faktorer som generellt talar för att transaktionen kommer att ha vissa effekter på konkurrensen ⁽²¹⁾.
18. Vad gäller det *andra kriteriet* krävs att parterna visar att en geografisk marknad där konkurrensen påverkas av transaktionen på nyss beskrivet sätt (punkt 17) är nationell eller snävare än nationell ⁽²²⁾.

Andra omständigheter som skall beaktas

19. För att i största möjliga mån kunna bedöma utfallet av en begäran om hänskjutande bör samgående parter som överväger en sådan begäran förutom att kontrollera att de rättsliga kraven är uppfyllda överväga om det är troligt att ett hänskjutande av ärendet kommer att anses lämpligt. De måste därvid granska tillämpningen av de vägledande principer som beskrivits ovan (punkterna 8 – 14) och särskilt göra en bedömning av om den eller de myndigheter som de vill att ärendet skall hänskjutas till är bäst lämpade att handlägga ärendet. När de gör detta bör de beakta både var det är troligt att transaktionen kommer att påverka konkurrensen och hur lämpad den nationella konkurrensmyndigheten skulle vara att granska affären.
20. De ärenden som lämpar sig bäst att hänskjutas till en medlemsstat är koncentrationer som har gemenskapsdimension och påverkar konkurrensen på marknader som är nationella eller snävare och vars effekter troligen kommer att begränsas till eller få det största ekonomiska genomslaget i den aktuella medlemsstaten ⁽²³⁾. Detta gäller särskilt fall då följderna skulle inträffa på en avgränsad marknad som inte utgör en väsentlig del av den gemensamma marknaden. Om ärendet hänskjuts till en enda medlemsstat iaktas även principen om prövning vid en enda instans.
21. Det beror på omständigheterna i det enskilda ärendet om det är lämpligt att hänskjuta en koncentration som har gemenskapsdimension och som förutom att den potentiellt kan få en betydande påverkan på konkurrensen på en nationell marknad även kan ge betydande gränsöverskridande verkningar (t.ex. för att koncentrationens effekter på en geografisk marknad kan ha avsevärda återverkningar på geografiska marknader i andra medlemsstater eller för att den kan ge upphov till

⁽²⁰⁾ Se skäl 16 där det anges att "de berörda företagen bör [...] inte behöva visa att koncentrationens verkningar kan skada konkurrensen".

⁽²¹⁾ En förekomst av "berörda marknader" i den mening som avses i RS-formuläret anses normalt tillräcklig för att kraven i artikel 4.4 skall vara uppfyllda. Parterna kan emellertid peka på vilka faktorer som helst som kan ha betydelse för analysen av ärendet (överlappning på marknaden, vertikal integrering etc.).

⁽²²⁾ För detta ändamål bör de begärande parterna beakta faktorer som normalt talar för att det är fråga om en marknad som är nationell eller snävare än nationell, främst produktkännetecken (t.ex. att produkten har ett lågt värde men stora transportkostnader), särskilda kännetecken hos efterfrågan (t.ex. att slutkonsumenter köper i närheten av sitt verksamhetscentrum) och utbudet, betydande variationer i priser och marknadsandelar mellan länderna, landspecifika konsumentvanor samt olika tillsyns-, skatte- eller andra lagregler. Ytterligare vägledning finns i kommissionens tillkännagivande om definitionen av relevant marknad i gemenskapens konkurrenslagstiftning (EGT C 372, 9.12.1997, s. 5).

⁽²³⁾ Se till exempel kommissionens hänskjutande av vissa avgränsade marknader för oljelagring till de franska myndigheterna för bedömning i ärendena M.1021 *Compagnie Nationale de Navigation-SOGELF*, M.1464 *Total/Petrofina* samt ärendena M.1628 *Totalfina/Elf Aquitaine*, M.1030 *Lafarge/Redland*, M.1220 *Alliance Unichem/Unifarma*, M.2760 *Nehlsen/Rethmann/SWB/Bremerhavener Energiewirtschaft*, M.2154 *C3D/Rhone/Go-ahead* och M.2845 *Sogecable/Canal Satelite Digital/Vias Digital*.

utestängningseffekter och således fragmentering av den gemensamma marknaden⁽²⁴⁾). Eftersom både kommissionen och medlemsstater kan vara lika lämpade eller ha lika god kapacitet att handlägga sådana ärenden, bör det även i fortsättning finnas ett betydande bedömningsutrymme när det gäller att besluta om sådana ärenden skall hänskjutas eller inte.

22. Om koncentrationer, som har gemenskapsdimension och potentiellt kan påverka konkurrensen på flera marknader som är nationella eller snävare än nationella i fler än en medlemsstat, kan vara lämpliga att hänskjuta till medlemsstater beror på de särskilda omständigheterna i det enskilda fallet, t.ex. hur många marknader som sannolikt kommer att påverkas, utsikterna att eventuella konkurrensproblem kan lösas genom korrigerande åtgärder som är proportionella och inte motstridiga samt hur mycket utredningsarbete ärendet kan komma att kräva. Om ett ärende kan ge upphov till konkurrensproblem i flera medlemsstater och kräva samordnade undersökningar och korrigerande åtgärder, kan det tala för att kommissionen behåller behörigheten över hela ärendet⁽²⁵⁾. Å andra sidan gäller att om ett ärende ger upphov till konkurrensproblem som även om de berör nationella marknader i fler än en medlemsstat inte verkar kräva några samordnade undersökningar eller korrigerande åtgärder kan det vara lämpligt med ett hänskjutande. I ett litet antal fall⁽²⁶⁾ har kommissionen även ansett det vara lämpligt att hänskjuta en koncentration till mer än en medlemsstat, eftersom de konkurrensvillkor som gällde på de berörda marknaderna i de aktuella medlemsstaterna skiljde sig åt betydligt. När handläggningen av ett ärende splittras på detta sätt kan de samgående parterna inte dra nytta av principen om prövning vid en enda instans, men detta är inte av lika stor vikt i skedet före anmälan eftersom hänskjutandet i så fall kommit till stånd efter en frivillig begäran från de samgående parterna.
23. I så stor utsträckning som möjligt bör man även beakta om den nationella konkurrensmyndighet som ärendet är tänkt att hänskjutas till har särskild sakkunskap om lokala marknader⁽²⁷⁾ eller håller på att undersöka en annan transaktion i den berörda sektorn, eller står i begrepp att inleda en sådan undersökning⁽²⁸⁾.

⁽²⁴⁾ Se ärende M.580 *ABB/Daimler Benz*. Kommissionen godtog inte Tysklands begäran om hänskjutande av ett ärende enligt artikel 9. Det rörde sig om en transaktion som skulle skapa världens största leverantör av järnvägsutrustning. Trots att konkurrensproblemen var begränsade till tyska marknader skulle transaktionen ge betydande återverkningar över hela Europa. Se även ärende M.2434 *Hidroelectrica del Cantabrico/EnBW/Grupo Vilar Mir*. Trots en begäran från Spanien om att ärendet skulle hänskjutas enligt artikel 9 gick kommissionen vidare med utredningen av ärendet och fattade ett beslut enligt artikel 8.2.

⁽²⁵⁾ Se till exempel ärende M.1383 *Exxon/Mobil*, där kommissionen avslög Förenade kungarikets begäran att få handlägga den del av koncentrationen som rörde marknaden för försäljning av motorbränsle i detaljistledet i nordvästra Skottland. Skälen för avslaget var att det i ärendet krävdes ett enda sammanhängande paket med åtaganden som kunde lösa alla problem i den berörda sektorn. Se även ärende M.2706 *P&O Princess/Carnival*, där kommissionen inte godtog en begäran om partiellt hänskjutande trots att Förenade kungariket höll på att undersöka ett konkurrerande bud av Royal Caribbean. Skälet för detta var att kommissionen ville undvika att ärendet splittrades upp och säkra en sammanhängande utredning av de många nationella marknader som påverkades av transaktionen.

⁽²⁶⁾ Se M. 2898 *Le Roy Merlin/Brico* M. 1030, *Redland/Lafarge* och M. 1684 *Carrefour/Promodes*.

⁽²⁷⁾ I ärende M.330 *MacCormick/CPC/Rabobank/Ostmann* hänsköt kommissionen ett ärende till Tyskland, eftersom de tyska myndigheterna var bättre ägnade att undersöka de lokala villkoren vid 85 000 försäljningsställen i Tyskland. I ärende M.1060 *Vendex/KBB* gjordes ett hänskjutande till de nederländska myndigheterna, eftersom de hade bättre förutsättningar att bedöma lokala konsumentpreferenser och -vanor. Se även ärendena M.1555 *Heineken/Cruzcampo*, M.2621 *SEB/Moulinex* (där konsumentpreferenser och affärs- och marknadsföringsmetoder var specifika för den franska marknaden), M.2639 *Compass/Restorana/Rail Gourmet/Gourmet* och M.2662 *Danish-Crown/Steff-Houlberg*.

⁽²⁸⁾ I ärende M.716 *Gehe/Lloyds Chemists* hänsköt kommissionen till exempel ett ärende på den grunden att det fanns ett annat bud på Lloyds, som inte föll under tröskelvärdena i koncentrationsförordningen men som höll på att granskas av de brittiska myndigheterna. Tack vare hänskjutandet kunde båda buden granskas av samma myndighet. I ärende M.1001/M.1019 *Preussag/Hapag-Lloyd/TUI* hänsköts två transaktioner till Tyskland. De skulle nämligen tillsammans med en tredje transaktion som hade anmälts i Tyskland ge upphov till konkurrensproblem. Genom hänskjutandet kunde de tre transaktionerna hanteras på samma sätt. I ärende M.2044 *Interbrew/Bass* hänsköt kommissionen saken till de brittiska myndigheterna eftersom de redan höll på att bedöma Interbrews förvärv av ett annat bryggeri, *Whitbread*, och eftersom de nyligen hade genomfört andra undersökningar på samma marknader. Se även ärendena M.2760 *Nehlsen/Rethmann/SWB/Bremerhavener Energiewirtschaft*, M.2234 *Metsäliitto Osuuskunta/Vapo Oy/JV*, M.2495 *Haniel/Fels*, M.2881 *Koninklijke BAM NBM/HBG* och M.2857/M.3075-3080 *ECS/IEH* samt *Electrabels* sex andra förvärv av lokala distributörer. I ärende M.2706 *P&O Princess/Carnival* godtog emellertid kommissionen inte en begäran om partiellt hänskjutande trots att de brittiska myndigheterna redan höll på att undersöka ett konkurrerande bud som lagts av Royal Caribbean. Kommissionen hade påvisat preliminära konkurrensproblem på andra nationella marknader som påverkades av koncentrationen och ville därför undvika en uppdelning av ärendet (se pressmeddelande från kommissionen av den 11 april 2002, IP/02/552).

Hänskjutande av ärenden från medlemsstater till kommissionen enligt artikel 4.5*Rättsliga krav*

24. Enligt artikel 4.5 finns det bara två rättsliga krav som måste vara uppfyllda för att parterna i transaktionen skall kunna begära att ett ärende hänskjuts till kommissionen, nämligen att transaktionen måste vara en koncentration enligt definitionen i artikel 3 i koncentrationsförordningen och att koncentrationen får prövas enligt den nationella konkurrenslagstiftningen om kontroll av företagskoncentrationer i minst tre medlemsstater (se även punkt 65 och följande samt punkt 70 och följande).

Andra omständigheter som skall beaktas

25. För att i största möjliga mån kunna bedöma utfallet av en begäran om hänskjutande bör samgående parter som överväger en sådan begäran förutom att kontrollera att de rättsliga kraven är uppfyllda överväga om det är troligt att ett hänskjutande av ärendet kommer att anses lämpligt. De måste därvid granska tillämpningen av de vägledande principer som beskrivits ovan och särskilt göra en bedömning av om kommissionen är den myndighet som har de bättre förutsättningarna för att handlägga ärendet.
26. I detta hänseende klargörs det i skäl 16 i koncentrationsförordningen att en begäran om hänskjutande till kommissionen som görs före anmälan är särskilt relevant när koncentrationen påverkar konkurrensen även utanför en medlemsstats territorium. Särskild hänsyn bör därför tas till var det är troligt att transaktionen kommer att påverka konkurrensen och hur lämpligt det är att kommissionen granskar transaktionen.
27. Det bör särskilt bedömas om ärendet verkligen är gränsöverskridande till sin natur, med hänsyn till faktorer som dess troliga effekter på konkurrensen och vilka undersöknings- och rättstillämpningsbefogenheter som kommer att behövas för att motverka dessa effekter. Man bör därför särskilt uppmärksamma frågan om ärendet kan ge potentiella effekter på konkurrensen på en eller flera marknader som påverkas av koncentrationen. I vilket fall som helst kan tecken på eventuella effekter på konkurrensen vara endast preliminära ⁽²⁹⁾ och föregriper inte resultatet av undersökningen. Det krävs inte heller att parterna visar att påverkan på konkurrensen sannolikt är negativ.
28. De ärenden som lämpar sig bäst för ett hänskjutande till kommissionen är ärenden där den eller de marknader där konkurrensen kan komma att påverkas är vidare än nationella ⁽³⁰⁾ eller där vissa av de marknader som potentiellt påverkas är vidare än nationella och de huvudsakliga ekonomiska verkningarna av koncentrationen har anknytning till dessa marknader. Eftersom konkurrensdynamiken i sådana ärenden sträcker sig över territorier som går utöver nationsgränserna och de därmed kan kräva utredningsinsatser i flera olika länder och att den handläggande myndigheten har lämpliga utredningsbefogenheter, är det troligt att kommissionen har de bästa förutsättningarna att genomföra undersökningen.

⁽²⁹⁾ Förekomsten av "berörda marknader" i den mening som avses i RS-formuläret anses normalt tillräcklig. Parterna kan emellertid peka på vilka faktorer som helst som kan ha betydelse för analysen av ärendet (överlappning på marknaden, vertikal integrering etc.).

⁽³⁰⁾ Se ärende M.2738 *GE/Unison*, där sju medlemsstater gemensamt begärde hänskjutande till kommissionen av en transaktion som påverkade världsomspännande marknader och ärende M.2698 *Promatech/Sulzer*, där sju medlemsstater gemensamt begärde hänskjutande till kommissionen av en transaktion som påverkade en västeuropeisk marknad. Se även en skrift som givits ut av de europeiska konkurrensmyndigheterna "Principles on the application, by National Competition Authorities within the ECA network of Article 22 of the EC Merger Regulation", punkt 11.

29. Kommissionen kan vara bättre ägnad att handlägga (i fråga om utredning, bedömning och eventuella korrigerande åtgärder) ärenden som ger upphov till potentiella konkurrensproblem på flera marknader som är nationella eller snävare än nationella och som ligger i flera olika medlemsstater⁽³¹⁾. Kommissionen bör vara bäst lämpad att genomföra undersökningen i sådana ärenden eftersom den kan se till att granskningen i de olika länderna blir enhetlig och effektiv, kan utöva de utredningsbefogenheter som situationen kräver och kan lösa eventuella konkurrensproblem genom enhetliga korrigerande åtgärder.
30. I likhet med vad som sägs ovan avseende artikel 4.4 gäller att det är beroende av de särskilda omständigheterna i varje enskilt fall om det är lämpligt att hänskjuta koncentrationer som, trots att deras potentiella påtagliga påverkan på konkurrensen gäller en nationsomfattande marknad, ändå kan ge väsentliga gränsöverskridande effekter. Eftersom såväl kommissionen som medlemsstaterna kan ha lika goda förutsättningar att behandla sådana ärenden, bör det även i fortsättningen finnas ett avsevärt bedömningsutrymme när det gäller att besluta om sådana ärenden skall hänskjutas eller inte.
31. I största möjliga utsträckning bör man också beakta om kommissionen är särskilt väl ägnad att göra en korrekt prövning av ärendet. Därvid beaktas särskilt omständigheter som särskild sakkunskap eller tidigare erfarenheter från den berörda sektorn. Ju mer en koncentration sannolikt påverkar konkurrensen inom ett område som går utöver en medlemsstat, desto troligare är det att kommissionen har bättre förutsättningar att genomföra undersökningen, särskilt i fråga om att inhämta faktauppgifter och utöva utredningsbefogenheter.
32. Koncentrationens parter skulle slutligen kunna göra gällande att det finns starka skäl att kommissionen handlägger ett ärende (trots att det inte förefaller ha effekter på konkurrensen), till exempel med hänsyn till de kostnader och den tidsfördröjning det medför att anmäla koncentrationen i flera medlemsstater⁽³²⁾.

Hänskjutanden efter anmälan

Hänskjutanden från kommissionen till medlemsstater enligt artikel 9

33. En medlemsstat som vill begära att ett ärende hänskjuts till den efter anmälan till kommissionen har enligt artikel 9 två valmöjligheter. De finns i artikel 9.2 a respektive 9.2 b.

Artikel 9.2 a

Rättsliga krav

34. För att ett hänskjutande till en eller flera medlemsstater enligt artikel 9.2 a skall kunna ske måste följande rättsliga krav vara uppfyllda:
- Koncentrationen måste *hota att påtagligt påverka konkurrensen på en marknad*, och
 - marknaden i fråga måste *ligga inom den begärande medlemsstaten och uppvisa alla kännetecken på en avgränsad marknad*.
35. Vad gäller det *första kriteriet* krävs att den medlemsstat som begär att ärendet skall hänskjutas på grundval av en preliminär analys kan visa att det finns en verklig risk för att transaktionen kan påverka konkurrensen negativt och därmed måste granskas närmare. Sådana preliminära indikationer kan ha formen av *prima facie*-bevis för en eventuell påtaglig påverkan på konkurrensen. Sådana bevis föregriper dock inte resultatet av den fullständiga undersökningen.

⁽³¹⁾ Detta kan till exempel vara fallet vid transaktioner där de berörda marknaderna är nationella (eller till och med snävare än nationella ur konkurrensrättslig synvinkel) men trots det kännetecknas av Europaomfattande eller världsomfattande varumärken, av gemensamma Europaomfattande eller världsomfattande immateriella rättigheter eller av centraliserad tillverkning eller distribution – åtminstone i den mån sådan centraliserad tillverkning eller distribution sannolikt kommer att påverka eventuella korrigerande åtgärder.

⁽³²⁾ Se skäl 12 och 16 i koncentrationsförordningen.

36. Vad gäller det *andra kriteriet* måste medlemsstaten visa att den eller de geografiska marknader som påverkas av transaktionen på nyss angivet sätt (punkt 35) är nationella eller snävare än nationella ⁽³³⁾.

Andra omständigheter som skall beaktas

37. Förutom kontrollen av om de rättsliga kraven är uppfyllda bör även andra omständigheter beaktas vid bedömningen av om det kan anses lämpligt att hänskjuta ett ärende. Det innebär att kommissionen granskar begäran mot bakgrund av de vägledande principer som beskrivits ovan och, särskilt, gör en bedömning av om den eller de myndigheter som begär att ärendet skall hänskjutas är bäst lämpade att handlägga ärendet. Därvid bör den beakta både var det är troligt att transaktionen kommer att påverka konkurrensen och hur lämpad den nationella konkurrensmyndigheten skulle vara att granska affären (se punkterna 19–23 ovan).

Artikel 9.2 b

Rättsliga krav

38. För att ett hänskjutande till en eller flera medlemsstater enligt artikel 9.2 b skall kunna ske måste följande rättsliga krav vara uppfyllda:
- i) Koncentrationen måste *påverka konkurrensen på en marknad*, och
 - ii) marknaden i fråga måste *ligga inom den begärande medlemsstaten och uppvisa alla kännetecknen på en avgränsad marknad och inte utgöra en väsentlig del av den gemensamma marknaden*.
39. Vad gäller det *första kriteriet* krävs att en medlemsstat som begär att ärendet skall hänskjutas på grundval av en preliminär analys kan visa att koncentrationen kan påverka konkurrensen på en marknad. Sådana preliminära indikationer kan ha formen av *prima facie*-bevis för en eventuell påtaglig påverkan på konkurrensen. Sådana bevis föregriper dock inte resultatet av den fullständiga undersökningen.
40. Vad gäller det *andra kriteriet* skall en medlemsstat som begär att ett ärende skall hänskjutas visa att den marknad där konkurrensen påverkas av transaktionen på ovan angivet sätt (punkt 38) utgör en avgränsad marknad inom en medlemsstat och dessutom att marknaden i fråga inte utgör en väsentlig del av den gemensamma marknaden. På grundval av besluts- och rättspraxis ⁽³⁴⁾ i denna fråga förefaller det som att sådana situationer generellt är begränsade till marknader med snäv geografisk räckvidd inom en medlemsstat.

⁽³³⁾ Se kommissionens tillkännagivande om definitionen av relevant marknad i gemenskapens konkurrenslagstiftning (EGT C 372, 9.12.1997, s. 5).

⁽³⁴⁾ Se hänskjutanden som kommissionen beviljat enligt artikel 9.2 b i ärende: M.2446 *Govia/Connex South Central*, där transaktionen påverkade konkurrensen på specifika järnvägslinjer i London/Gatwick-området i Förenade kungariket, M.2730 *Connex/DNVBVG*, där transaktionen påverkade konkurrensen om lokala kollektivtrafiktjänster i Riesa-området (Sachsen, Tyskland), M.3130 *Arla Foods/Express Diaries*, där transaktionen påverkade konkurrensen på marknaden för leveranser av mjölk på flaska till mjölkutkörare i regionerna London, Yorkshire och Lancashire i Förenade kungariket. För definitionen av vad som inte utgör en väsentlig del av den gemensamma marknaden kan viss vägledning också finnas i rättspraxis rörande tillämpningen av artikel 82 i EG-fördraget. I det sammanhanget har EG-domstolen utvecklat en ganska bred definition av vad som kan utgöra en väsentlig del av den gemensamma marknaden, bland annat med hänvisning till empiriska bevis. Det finns i rättspraxis till exempel indikationer som främst bygger på praktiska kriterier, såsom "strukturen och volymen av produktionen och konsumtionen av den nämnda varan [...], liksom försäljarnas och köparnas vanor och ekonomiska möjligheter", se domstolens dom i mål 40/73, "*Suiker Unie*" UA m.fl. mot kommissionen, REG 1975, 1663 [svensk översättning saknas]. Se även domstolens dom i mål C-179/90, *Porto di Genova*, REG 1991, s. 5889, svensk specialutgåva XI, s. I-507, där Genuas hamn ansågs utgöra en väsentlig del av den gemensamma marknaden. Domstolen har också angett att en rad separata marknader tillsammans kan anses utgöra en väsentlig del av den gemensamma marknaden. Se till exempel domen i mål C-323/93, *Centre d'insémination de la Crespelle*, REG 1994, s. I-5077, svensk specialutgåva XVI, s. I-207, punkt 17, där domstolen anför följande: "Den nationella lagstiftningen har i föreliggande fall, genom att kräva tillstånd för drift av inseminationsstationer och genom att ange att varje station skall ha exklusiv rätt att verka inom ett visst område, beviljat dessa stationer exklusiva rättigheter. Genom att till förmån för dessa företag på detta sätt inrätta sidoordnade begränsade territoriella monopol, som tillsammans täcker hela territoriet i en medlemsstat, skapar dessa nationella bestämmelser en dominerande ställning inom en väsentlig del av den gemensamma marknaden i den mening som avses i artikel 86 i fördraget".

41. Om dessa villkor är uppfyllda är kommissionen skyldig att hänskjuta ärendet.

Hänskjutanden från medlemsstater till kommissionen enligt artikel 22

Rättsliga krav

42. För att en eller flera medlemsstater skall kunna hänskjuta ett ärende till kommissionen enligt artikel 22 måste två rättsliga krav vara uppfyllda:
- Koncentrationen måste *påverka handeln mellan medlemsstater*, och
 - den måste *hota att påtagligt påverka konkurrensen inom den medlemsstats eller de medlemsstaters territorium som framställer begäran*.
43. En koncentration uppfyller det första kriteriet om den kan ha en märkbar inverkan på handelsmönstret mellan medlemsstater ⁽³⁵⁾.
44. Vad gäller det *andra kriteriet* krävs, liksom enligt artikel 9.2 a, att den eller de medlemsstater som begär att ärendet skall hänskjutas på grundval av en preliminär analys kan visa att det finns en verklig risk för att transaktionen kan påverka konkurrensen negativt och därmed måste granskas närmare. Sådana preliminära indikationer kan ha formen av *prima facie*-bevis för en eventuell påtaglig påverkan på konkurrensen, vilka dock inte föregriper resultatet av den fullständiga undersökningen.

Andra omständigheter som skall beaktas

45. Eftersom det kan förorsaka de samgående parterna extra kostnader och tidsfördröjningar att hänskjuta ärenden till kommissionen efter anmälan bör normalt endast de ärenden hänskjutas som förefaller innebära en verklig risk för påverkan på konkurrensen och handeln mellan medlemsstater och där det framgår att ärendena bäst behandlas på gemenskapsnivå ⁽³⁶⁾. Följande kategorier av ärenden lämpar sig normalt bäst för ett hänskjutande till kommissionen enligt artikel 22:
- Ärenden som ger upphov till allvarliga konkurrensproblem på en eller flera marknader som är vidare än nationella eller där vissa av de marknader som potentiellt påverkas är vidare än nationella och de huvudsakliga ekonomiska verkningarna av koncentrationen har anknytning till dessa marknader.
 - Ärenden som ger upphov till allvarliga konkurrensproblem på en rad nationella eller snävare än nationella marknader som ligger i flera olika medlemsstater, där omständigheterna är sådana att det är önskvärt att ärendet behandlas på ett enhetligt sätt (främst i fråga om eventuella korrigerande åtgärder, men i lämpliga fall även i fråga om själva utredningen) och de huvudsakliga ekonomiska verkningarna av koncentrationen har anknytning till dessa marknader.

III. HUR SYSTEMET FÖR HÄNSKJUTANDE FUNGERAR

A. ÖVERSIKT AV SYSTEMET

46. De rättsliga reglerna för systemet för hänskjutande finns i koncentrationsförordningen. I artikel 4.4 och 4.5 samt artiklarna 9 och 22 i förordningen redogörs för de olika steg som måste gås igenom innan ett ärende kan hänskjutas från kommissionen till medlemsstater och tvärtom.

⁽³⁵⁾ Se även, i analogi, kommissionens tillkännagivande: Riktlinjer om begreppet påverkan på handeln i artiklarna 81 och 82 i fördraget, EUT C 101, 27.4.2004, s. 81.

⁽³⁶⁾ Se gemensamt hänskjutande från sju medlemsstater till kommissionen av en transaktion som påverkade världsmarknader i ärende M.2738 *GE/Unison* och gemensamt hänskjutande av sju medlemsstater till kommissionen av en transaktion som påverkade en västeuropeisk marknad i ärende M.2698 *Promatech/Sulzer*. Se även *Principles on the application, by National Competition Authorities within the ECA network, of Article 22 of the EC Merger Regulation*, en skrift som getts ut av de europeiska konkurrensmyndigheterna, punkt 11.

47. Var och en av de fyra bestämmelserna innehåller en mekanism för hänskjutande av en viss kategori koncentrationer. Följande indelning kan göras:
- a) Hänskjutanden före anmälan:
 - i) Från kommissionen till medlemsstater (artikel 4.4)
 - ii) Från medlemsstater till kommissionen (artikel 4.5)
 - b) Hänskjutanden efter anmälan:
 - i) Från kommissionen till medlemsstater (artikel 9)
 - ii) Från medlemsstater till kommissionen (artikel 22)
48. I de flödesscheman som finns i bilaga I till detta tillkännagivande beskrivs grafiskt de olika steg i förfarandet som skall följas enligt de mekanismer för hänskjutande som föreskrivs i artikel 4.4 och 4.5 samt artiklarna 9 och 22.

Hänskjutanden före anmälan

49. Endast de berörda företagen ⁽³⁷⁾ kan begära ett hänskjutande före anmälan. Det är upp till de berörda företagen att kontrollera huruvida koncentrationen uppfyller kriterierna i artikel 4.4 (dvs. att koncentrationen har gemenskapsdimension men kan påverka konkurrensen på en avgränsad marknad inom en medlemsstat påtagligt) eller artikel 4.5 (att koncentrationen inte har gemenskapsdimension men får prövas enligt den nationella konkurrenslagstiftningen i minst tre medlemsstater). De berörda företagen kan i så fall besluta att begära att ärendet hänskjuts till eller från kommissionen genom att göra en motiverad begäran därom i RS-formuläret. Kommissionen översänder utan dröjsmål begäran till samtliga medlemsstater. Återstoden av förfarandet skiljer sig åt mellan artikel 4.4 och artikel 4.5.

— Enligt artikel 4.4 kan den eller de berörda medlemsstaterna ⁽³⁸⁾ inom 15 arbetsdagar från mottagandet av skrivelsen ange om de(n) samtycker till eller invänder mot begäran om hänskjutande av ärendet. Om en medlemsstat inte hör av sig tolkas detta som att den har lämnat sitt samtycke ⁽³⁹⁾. Om den eller de berörda medlemsstaterna samtycker till hänskjutandet har kommissionen en ytterligare period på ca tio arbetsdagar (25 arbetsdagar från det att kommissionen mottog RS-formuläret) på sig att besluta om den skall hänskjuta ärendet eller inte. Om kommissionen inte fattar ett beslut inom den angivna tiden skall den anses ha fattat ett beslut om att hänskjuta ärendet. Om kommissionen beslutar att hänskjuta ärendet skall det (eller delar av det) hänskjutas till en eller flera medlemsstater i enlighet med företagets begäran. Den berörda medlemsstaten skall tillämpa sin nationella konkurrenslagstiftning på den del av ärendet som hänskjutits ⁽⁴⁰⁾. Artiklarna 9.6–9.9 gäller.

⁽³⁷⁾ Begreppet "berörda företag" innefattar sådana "personer" som avses i artikel 3.1 b.

⁽³⁸⁾ Med den eller de berörda medlemsstaterna avses de medlemsstater som företagen i RS-formuläret angett att ärendet skall hänskjutas till om begäran beviljas.

⁽³⁹⁾ Denna mekanism är ett centralt inslag i alla förfarandena för hänskjutande i koncentrationsförordningen. Den kan kallas "positiv tystnad" eller "icke-invändning", dvs. att om kommissionen eller en medlemsstat inte fattar ett beslut skall detta anses som att de har fattat ett positivt beslut. Denna mekanism fanns redan med i förordning (EEG) nr 4064/89, artikel 9.5, och den finns nu i koncentrationsförordningen, artikel 4.4 andra och fjärde styckena, artikel 4.5 fjärde stycket, artikel 9.5 och artikel 22.3 första stycket sista meningen. Mekanismen för positiv tystnad är dock inte tillämplig vid beslut som medlemsstaterna fattar om att ansluta sig till en gemensam begäran enligt artikel 22.2.

⁽⁴⁰⁾ Samgående parter kan begära såväl partiella som fullständiga hänskjutanden med stöd av artikel 4.4. Kommissionen och de berörda medlemsstaterna måste antingen samtycka till eller invända mot begäran som helhet och kan inte t.ex. hänskjuta endast en del av ett ärende om begäran avser hänskjutande av hela ärendet. Vid ett partiellt hänskjutande kommer den berörda medlemsstaten att tillämpa sin nationella konkurrenslagstiftning på den del av ärendet som hänskjutits. För återstoden av ärendet kommer koncentrationsförordningen att vara tillämplig på vanligt sätt, dvs. de berörda företagen kommer att behöva anmäla den del av ärendet som inte har hänskjutits med hjälp av CO-formuläret, i enlighet med artikel 4.1 i koncentrationsförordningen. Om däremot hela ärendet hänskjuts till en medlemsstat anges särskilt i artikel 4.4 sista stycket att någon anmälan till kommissionen inte behöver göras. Kommissionen kommer alltså inte att pröva ärendet. Den berörda medlemsstaten kommer att tillämpa sin nationella lagstiftning på hela ärendet och ingen annan medlemsstat kan tillämpa sin nationella konkurrenslagstiftning på den aktuella koncentrationen.

- Enligt artikel 4.5 får de berörda medlemsstaterna ⁽⁴¹⁾ inom 15 arbetsdagar från mottagandet av skrivelsen ange om de samtycker till eller invänder mot begäran om hänskjutande av ärendet. När denna tidsfrist har löpt ut kontrollerar kommissionen om någon av de medlemsstater som är behöriga att undersöka koncentrationen enligt sin nationella konkurrenslagstiftning har gjort invändningar. Om ingen sådan medlemsstat har gjort en invändning skall koncentrationen anses ha en gemenskapsdimension och den hänskjuts således till kommissionen som får exklusiv behörighet över den. Parterna måste då anmäla koncentrationen till kommissionen med hjälp av CO-formuläret. Om däremot en eller flera av de behöriga medlemsstaterna har gjort en invändning underrättar kommissionen utan dröjsmål alla medlemsstater och de berörda företagen om denna invändning och förfarandet för hänskjutande upphör. Parterna måste därefter följa eventuella tillämpliga nationella anmälningsregler.

Hänskjutanden efter anmälan

50. Enligt artikel 9.2 och artikel 22.1 sätts förfarandet för hänskjutande efter anmälan igång av medlemsstaterna, antingen på eget initiativ eller på uppmaning av kommissionen enligt artikel 9.2 eller artikel 22.5. Förfarandena skiljer sig åt beroende på om det är fråga om ett hänskjutande till eller från kommissionen.

- Enligt artikel 9 får en medlemsstat begära att kommissionen till den hänskjuter en koncentration (eller en del av en koncentration) med gemenskapsdimension som har anmälts till kommissionen och som hotar att påtagligt påverka konkurrensen på en avgränsad marknad inom den medlemsstaten (artikel 9.2 a) eller som påverkar konkurrensen på en sådan avgränsad marknad som inte utgör en väsentlig del av den gemensamma marknaden (artikel 9.2 b). En sådan begäran måste göras inom 15 arbetsdagar från det att medlemsstaten mottog en kopia av CO-formuläret. Kommissionen måste först kontrollera om dessa lagstadgade kriterier är uppfyllda. Den kan därefter besluta att hänskjuta ärendet eller delar av det med utövande av sitt utrymme för skönsmässiga bedömningar. När det gäller en begäran om hänskjutande enligt artikel 9.2 b måste kommissionen (dvs. har inte något utrymme för skönsmässig bedömning) hänskjuta ärendet om de lagstadgade kriterierna är uppfyllda. Beslutet måste fattas inom 35 arbetsdagar från anmälan eller, om kommissionen har inlett ett förfarande, inom 65 arbetsdagar från anmälan ⁽⁴²⁾. Om ett ärende hänskjuts skall den berörda medlemsstaten tillämpa sin nationella konkurrenslagstiftning, dock med förbehåll för artikel 9.6 och 9.8.

- Enligt artikel 22 kan en medlemsstat begära att kommissionen granskar en koncentration som inte har gemenskapsdimension men som påverkar handeln mellan medlemsstater och hotar att påtagligt påverka konkurrensen inom den medlemsstatens territorium. Begäran måste framställas inom 15 arbetsdagar från den dag då koncentrationen anmälades i medlemsstaten eller, om någon anmälan inte krävs, på annat sätt "kom till den berörda medlemsstatens kännedom" ⁽⁴³⁾. Kommissionen översänder begäran till samtliga medlemsstater. Varje annan medlemsstat kan ansluta sig till begäran ⁽⁴⁴⁾ inom 15 arbetsdagar räknat från den dag då den mottog en kopia av den ursprungliga begäran. Alla nationella tidsfrister i samband med koncentrationen avbryts tillfälligt fram till

⁽⁴¹⁾ Dvs. de medlemsstater som skulle vara behöriga att pröva ärendet enligt sin nationella konkurrenslagstiftning om något hänskjutande inte sker. För begreppet "behörig att pröva ärendet", se avsnitt B.5 nedan.

⁽⁴²⁾ I fråga om ärenden där kommissionen inom 65 dagar gör förberedelser i syfte att vidta nödvändiga åtgärder, se artikel 9.4 b och 9.5.

⁽⁴³⁾ Begreppet "kom till medlemsstatens kännedom" i artikel 22 bör i detta sammanhang tolkas så att det innebär att de uppgifter som lämnats är tillräckliga för att göra en preliminär bedömning om huruvida kriterierna för att framställa en begäran om hänskjutande enligt artikel 22 är uppfyllda.

⁽⁴⁴⁾ Det bör noteras att enligt artikel 22 kan en medlemsstat besluta att ansluta sig till den ursprungliga begäran även om koncentrationen ännu inte har anmälts i den medlemsstaten. Det kan dock vara så att en medlemsstat inte kan göra detta om den inte ännu inte har fått tillräcklig information från de samgående parterna vid den tidpunkt den underrättas av kommissionen om att en begäran om hänskjutande har framställts av en annan medlemsstat. Medlemsstaterna kan visserligen kontakta de samgående parterna för att kontrollera om de är behöriga att pröva en viss transaktion, men de anmälade parterna uppmanas ändå starkt att om möjligt ge in sina anmälningar till alla behöriga medlemsstater samtidigt.

dess att det har fastställts var ärendet skall granskas. En medlemsstat kan dock se till att dess nationella tidsfrister på nytt börjar löpa innan utgången av tidsfristen på 15 arbetsdagar genom att meddela kommissionen och de samgående parterna att den inte önskar ansluta sig till begäran. Senast tio arbetsdagar efter denna period på 15 arbetsdagar måste kommissionen besluta om den skall gå med på att ta över ärendet från den eller de medlemsstater som framställt begäran eller inte. Om kommissionen går med på att ta över behörigheten avslutas de nationella förfarandena i den eller de medlemsstater som har begärt hänskjutandet och kommissionen prövar ärendet enligt artikel 22.4 i koncentrationsförordningen på den eller de begärande staternas vägnar⁽⁴⁵⁾. Stater som inte har begärt hänskjutande kan fortsätta att tillämpa sin nationella lagstiftning.

51. Följande avsnitt i detta tillkännagivande beskriver ett antal inslag i systemet närmare, i syfte att ge ytterligare vägledning till företag som överväger att framställa en begäran om hänskjutande i skedet före anmälan eller som är parter i transaktioner som skulle kunna komma i fråga för ett hänskjutande efter anmälan.

B. NÄRMARE BESKRIVNING AV MEKANISMEN FÖR HÄNSKJUTANDE

52. Detta avsnitt ger vägledning om vissa aspekter av systemet för hänskjutande i artikel 4.4 och 4.5 samt artiklarna 9 och 22 i koncentrationsförordningen.

1. Nätverket av konkurrensmyndigheter

53. Enligt artikel 19.2 i koncentrationsförordningen åligger det kommissionen att vidta de åtgärder som anges i förordningen i nära och ständig samverkan med medlemsstaternas behöriga myndigheter (de nationella konkurrensmyndigheterna). Samarbete och dialog mellan kommissionen och de nationella konkurrensmyndigheterna, liksom mellan de sistnämnda, är särskilt viktigt i fråga om koncentrationer som är föremål för koncentrationsförordningens system för hänskjutande.
54. Enligt skäl 14 i koncentrationsförordningen bör kommissionen och medlemsstaternas behöriga myndigheter tillsammans utgöra ett nätverk av offentliga myndigheter, som utövar sin respektive behörighet i nära samarbete och använder sig av effektiva förfaranden för informationsutbyte och samråd, för att säkerställa att ett ärende handläggs vid den myndighet som är bäst lämpad för det, mot bakgrund av subsidiaritetsprincipen och för att i största möjliga utsträckning undvika flerfaldiga anmälningar av en och samma koncentration.
55. Nätverket bör säkerställa en effektiv fördelning av koncentrationsärenden i enlighet med de principer som beskrivs i avsnitt II ovan. Detta innebär även att se till att mekanismen för hänskjutande före anmälan fungerar smidigt och att i så stor utsträckning som möjligt ha ett system för att så tidigt som möjligt identifiera potentiella framställningar om hänskjutande efter anmälan⁽⁴⁶⁾.

⁽⁴⁵⁾ När kommissionen prövar en koncentration på en eller flera medlemsstaters vägnar enligt artikel 22 kan den fatta alla materiella beslut som avses i artiklarna 6 och 8 i koncentrationsförordningen. Detta föreskrivs i artikel 22.4 i förordningen. Det bör noteras att kommissionen prövar koncentrationen på de begärande medlemsstaternas begäran och på deras vägnar. Denna bestämmelse bör därför tolkas så att kommissionen måste bedöma koncentrationens verkningar inom dessa medlemsstaters territorium. Kommissionen prövar inte koncentrationens verkningar inom en medlemsstat som inte anslutit sig till begäran, om inte en sådan prövning är nödvändig för bedömningen av koncentrationens verkningar inom de begärande medlemsstaterna (t.ex. om de geografiska marknaderna sträcker sig utöver den eller de begärande medlemsstaternas territorier).

⁽⁴⁶⁾ Om kommissionen på förhand har vetskap om att en begäran om hänskjutande eventuellt kommer att ges in kan detta till exempel beaktas vid ett beslut om att inte godta en begäran om dispens från skyldigheten att skjuta upp genomförandet av en koncentration enligt artikel 7.3 i koncentrationsförordningen.

56. Enligt artikel 4.4 och 4.5 skall kommissionen "utan dröjsmål" översända motiverade skrivelser från de berörda företagen ⁽⁴⁷⁾. Kommissionen strävar efter att översända dessa skrivelser under den arbetsdag som följer den dag då de mottogs eller utfärdades. Information inom nätverket kommer att utbytas på olika sätt beroende på omständigheterna, t.ex. per e-post, vanlig post, fax eller telefon. Känslig eller konfidentiell information utbyts med säker e-post eller med något annat skyddat kommunikationssätt.
57. Alla medlemmar i nätverket, dvs. kommissionen och de nationella konkurrensmyndigheterna, deras tjänstemän och andra anställda och andra personer som arbetar under dessa myndigheters överinseende samt tjänstemän och andra anställda vid andra myndigheter i medlemsstaterna, är bundna av sekretessreglerna i artikel 17 i koncentrationsförordningen. De får inte röja upplysningar som de har inhämtat med stöd av koncentrationsförordningen och som är av sådant slag att de omfattas av sekretess, om inte den fysiska eller juridiska person som tillhandahållit uppgifterna har samtyckt till att de lämnas ut.
58. Rådgivning och informationsutbyte inom nätverket är en fråga mellan de offentliga myndigheterna och påverkar inte några rättigheter eller skyldigheter för företagen enligt gemenskapens eller nationell konkurrenslagstiftning. Varje konkurrensmyndighet förblir fullt ansvarig för att principen om en rättvis rättegång iakttas i de ärenden den handlägger.

2. Att begära hänskjutande före anmälan; upplysningar som skall lämnas av parterna

59. För att systemet för hänskjutande skall kunna fungera snabbt och smidigt är det av avgörande vikt att de parter som begär ett hänskjutande närhelst kommissionen begär det inkommer med fullständiga och korrekta upplysningar, i rätt tid och så effektivt som möjligt. Lagens krav på vilka uppgifter som skall lämnas och vad följderna kan bli av att lämna oriktiga, ofullständiga eller vilseledande uppgifter finns i koncentrationsförordningen, i förordning (EG) nr 802/2004 (nedan "tillämpningsförordningen") och i RS-formuläret ⁽⁴⁸⁾.
60. I RS-formuläret anges att alla upplysningar som lämnas i en motiverad skrivelse skall vara korrekta och fullständiga. Om parterna lämnat oriktiga eller ofullständiga uppgifter kan kommissionen antingen anta ett beslut enligt artikel 6.1 a i koncentrationsförordningen (om den under utredningen får kännedom om att villkoren i artikel 4.5 inte uppfylls) eller med stöd av artikel 6.3 a eller artikel 8.6 a i koncentrationsförordningen återkalla ett beslut enligt artikel 6 eller artikel 8 som den fattat till följd av ett hänskjutande enligt artikel 4.5. Efter antagandet av ett beslut enligt artikel 6.1 a eller efter återkallelse är nationell konkurrenslagstiftning på nytt tillämplig på transaktionen. Vid hänskjutanden enligt artikel 4.4 som görs på grundval av oriktiga eller ofullständiga uppgifter kan kommissionen kräva en anmälan enligt artikel 4.1. Kommissionen har dessutom befogenhet att ålägga böter enligt artikel 14.1 a i koncentrationsförordningen. Parterna bör vidare vara medvetna om att om ett ärende hänskjuts på grundval av oriktiga eller ofullständiga uppgifter i RS-formuläret, kan kommissionen och/eller medlemsstaterna överväga att göra ett hänskjutande efter anmälan som upphäver ett hänskjutande före anmälan som byggde på sådana oriktiga och ofullständiga uppgifter ⁽⁴⁹⁾.

⁽⁴⁷⁾ Det bör noteras att kommissionen enligt artikel 19.1 i koncentrationsförordningen även är skyldig att till medlemsstaternas behöriga myndigheter översända kopior av anmälningar och av de viktigaste handlingar som har inkommit till eller utfärdats av kommissionen.

⁽⁴⁸⁾ RS-formuläret är bifogat kommissionens förordning (EG) nr 802/2004 av den 7 april 2004 om tillämpning av rådets förordning (EG) nr 139/2004 om kontroll av företagskoncentrationer (EUT L 133, 30.4.2004, s. 1).

⁽⁴⁹⁾ Detta skulle vara en lämplig "korrigerande åtgärd" om de begärande parterna har lämnat oriktiga eller ofullständiga uppgifter som inte påverkar uppfyllandet av villkoren i artikel 4.5, och detta kommer till kommissionens kännedom under utredningen.

61. När de berörda företagen lämnar upplysningar på RS-formuläret eller i allmänhet när de begär ett hänskjutande före anmälan, behöver de inte visa att koncentrationens verkningar kan skada konkurrensen ⁽⁵⁰⁾. De bör dock lämna så mycket uppgifter som möjligt som tydligt visar på vilket sätt koncentrationen uppfyller kriterierna i artikel 4.4 och 4.5 och varför det vore lämpligare om koncentrationen prövades av den eller de myndigheter som anges i begäran. Koncentrationsförordningen föreskriver inte att ett RS-formulär som har lämnats in skall offentliggöras, och detta är inte heller avsikten. Även en transaktion som inte har gjorts offentlig kan således vara föremål för en begäran om hänskjutande före anmälan.
62. Även om kommissionen enligt tillämpningsförordningen accepterar RS-formulär på vilket som helst av gemenskapens officiella språk, uppmuntras berörda företag som lämnar upplysningar som skall spridas till nätverket att använda sig av ett språk som alla som upplysningarna riktar sig kan förstå. Det kommer att underlätta medlemsstaternas behandling av begäran. När det är fråga om hänskjutande till en eller flera medlemsstater uppmuntras dessutom de begärande parterna starkt att bifoga en kopia av sin begäran översatt till språket (språken) i den eller de medlemsstater som de begär att ärendet skall hänskjutas till.
63. Förutom de rättsliga krav som anges i RS-formuläret bör de berörda företagen vara beredda att tillhandahålla ytterligare upplysningar om så krävs och att diskutera saken med kommissionen och nationella konkurrensmyndigheter på ett uppriktigt och öppet sätt, så att kommissionen och nationella konkurrensmyndigheter kan bedöma om koncentrationen i fråga bör hänskjutas.
64. Informella kontakter mellan å ena sidan samgående företag som överväger att lämna in en begäran om hänskjutande före anmälan och å andra sidan kommissionen och/eller nationella myndigheter uppmuntras aktivt, även efter det att RS-formuläret har lämnats in. Kommissionen har åtagit sig att ge informell vägledning i ett tidigt skede för företag som vill utnyttja det system för hänskjutande före anmälan som anges i artikel 4.4 och 4.5 i koncentrationsförordningen ⁽⁵¹⁾.

3. Koncentrationer som kan hänskjutas

65. Det är bara koncentrationer enligt definitionen i artikel 3 i koncentrationsförordningen som kan hänskjutas enligt artikel 4.5 och artikel 22. Endast koncentrationer som omfattas av den relevanta nationella konkurrenslagstiftningen om kontroll av koncentrationer kan hänskjutas enligt artikel 4.4 och artikel 9 ⁽⁵²⁾.
66. Framställningar om hänskjutande före anmälan enligt artikel 4.4 och 4.5 i koncentrationsförordningen måste avse koncentrationer för vilka det finns en tillräckligt konkret plan. Det innebär åtminstone att de berörda företagen har en ärlig avsikt att gå samman eller, om det är fråga om ett offentligt bud, att de offentligt har tillkännagivit en avsikt att lägga ett sådant bud ⁽⁵³⁾.

4. Begreppet "före anmälan" i artikel 4.4 och 4.5

67. Artikel 4.4 och 4.5 är endast tillämplig i skedet före anmälan.

⁽⁵⁰⁾ Se skäl 16 i koncentrationsförordningen.

⁽⁵¹⁾ En begäran om dispens från den uppskjutande verkan enligt artikel 7.3 i koncentrationsförordningen är normalt oförenlig med en avsikt att framställa en begäran om hänskjutande före anmälan enligt artikel 4.4.

⁽⁵²⁾ Hänvisningen till "medlemsstaternas nationella konkurrenslagstiftning" i artiklarna 21.3 och 22.3 skall däremot anses avse alla aspekter av den nationella konkurrensrätten.

⁽⁵³⁾ Se skäl 34 och artikel 4.1 i koncentrationsförordningen.

68. I artikel 4.4 anges att de berörda företagen får begära hänskjutande genom en motiverad skrivelse (RS-formuläret) "innan en koncentration anmäls enligt punkt 1". Detta innebär att begäran endast kan göras om något CO-formulär inte har lämnats in enligt artikel 4.1.
69. På motsvarande sätt anges i artikel 4.5 att begäran kan framställas "före varje anmälan till de behöriga [nationella] myndigheterna". Detta innebär att denna bestämmelse bara kan tillämpas om koncentrationen i fråga inte har anmälts formellt till någon behörig myndighet i en medlemsstat. En enda anmälan, som lämnats in var som helst i gemenskapen, är ett hinder för att tillämpa artikel 4.5. Att en transaktion inte anmäls nationellt under behandlingen av en begäran enligt artikel 4.5 skall enligt kommissionens mening inte leda till någon påföljd.

5. Begreppen "som får provas enligt nationell konkurrenslagstiftning" och "behörig medlemsstat" i artikel 4.5

70. Enligt artikel 4.5 kan de berörda företagen framställa en begäran om hänskjutande före anmälan av en koncentration som inte har gemenskapsdimension och "som får provas enligt den nationella konkurrenslagstiftningen i minst tre medlemsstater".
71. Att en koncentration "får provas", eller är prövningsbar, bör tolkas så att koncentrationen omfattas av en medlemsstats behörighet enligt den statens nationella konkurrenslagstiftning om koncentrationskontroll. Det behöver inte finnas något krav på obligatorisk anmälan, dvs. koncentrationen behöver inte vara "anmälningspliktig" enligt nationell rätt ⁽⁵⁴⁾.
72. Enligt artikel 4.5 tredje och fjärde styckena skall ett ärende inte hänskjutas om minst en medlemsstat "som är [behörig] att undersöka koncentrationen enligt sin nationella konkurrenslagstiftning" har meddelat att den invänder mot ett hänskjutande. En "behörig" medlemsstat är en medlemsstat där koncentrationen är prövningsbar och som därmed har behörighet att pröva den enligt sin nationella konkurrenslagstiftning.
73. Alla medlemsstater mottar ett exemplar av RS-formuläret, inte bara de som är "behöriga" att pröva ärendet. Det är emellertid bara "behöriga" medlemsstater som beaktas vid tillämpningen av artikel 4.5 tredje och fjärde styckena. Enligt artikel 4.5 tredje stycket får "behöriga" medlemsstater inom 15 arbetsdagar från mottagandet av RS-formuläret meddela att de invänder mot hänskjutandet. Om samtliga behöriga medlemsstater samtycker till hänskjutandet anses ärendet få en gemenskapsdimension enligt artikel 4.5 femte stycket. Enligt artikel 4.5 fjärde stycket räcker det däremot med att en enda "behörig" medlemsstat invänder för att ärendet inte skall få hänskjutas från någon medlemsstat.
74. Med hänsyn till ovannämnda konstruktion är det av avgörande betydelse för att artikel 4.5 skall fungera smidigt att *alla* medlemsstater som får pröva ett ärende enligt nationell konkurrenslagstiftning, och som alltså är "behöriga" att undersöka fallet enligt sin nationella konkurrenslagstiftning, identifieras korrekt. Därför krävs det i RS-formuläret att de berörda företagen lämnar upplysningar som är tillräckliga för att var och en av medlemsstaterna skall kunna fastställa huruvida de är behöriga att pröva koncentrationen enligt sin nationella lagstiftning.

⁽⁵⁴⁾ Även om det enligt lag är frivilligt att anmäla kan parterna i praktiken vilja eller förväntas ge in en anmälan.

75. Om RS-formuläret har fyllts i korrekt bör inga problem uppstå. De berörda företagen har då korrekt identifierat alla medlemsstater som är behöriga att pröva ärendet. Om däremot de berörda företagen inte har fyllt i RS-formuläret korrekt eller om det finns en verklig oenighet om vilka medlemsstater som är "behöriga" att pröva ärendet kan det uppstå komplikationer.
- Inom den period på 15 arbetsdagar som anges i artikel 4.5 tredje stycket kan en medlemsstat som inte har identifierats som behörig i RS-formuläret underrätta kommissionen om att den är behörig och kan liksom alla andra behöriga medlemsstater ange om den samtycker till eller invänder mot hänskjutandet.
 - Inom perioden på 15 arbetsdagar i artikel 4.5 tredje stycket kan på motsvarande sätt en medlemsstat som har identifierats som behörig i RS-formuläret underrätta kommissionen om att den inte är behörig. Denna medlemsstat kan man därefter bortse från vid tillämpningen av artikel 4.5.
76. När 15-dagarsperioden har löpt ut utan att några invändningar har gjorts betraktas hänskjutandet som giltigt. Det innebär att även beslut som kommissionen har fattat enligt artikel 6 eller artikel 8 till följd av ett hänskjutande enligt artikel 4.5 är giltigt.
77. Detta betyder dock inte att berörda företag kan missbruka systemet genom att uppsåtligen eller av oaktksamhet lämna oriktiga uppgifter i RS-formuläret, t.ex. uppgifter om medlemsstaternas behörighet att pröva koncentrationen. Som anføres i punkt 60 kan kommissionen i så fall vidta åtgärder för att rätta till situationen och för att avskräcka från sådant missbruk. De berörda företagen bör också vara medvetna om att när ett hänskjutande har gjorts på grundval av oriktiga eller ofullständiga uppgifter kan en medlemsstat, som anser sig vara behörig att pröva ett ärende men inte fått tillfälle att lägga sitt veto mot ett hänskjutande på grund av att oriktiga uppgifter lämnats, begära ett hänskjutande efter anmälan.

6. Anmälan och offentliggörande av beslut

78. Enligt artikel 4.4 fjärde stycket, artikel 4.5 fjärde stycket, artikel 9.1 och artikel 22.3 andra stycket skall kommissionen underrätta medlemsstaterna och de berörda personerna eller företagen om alla beslut den har fattat enligt dessa artiklar om huruvida ett ärende skall hänskjutas eller inte.
79. Underrättelsen lämnas i form av en skrivelse som är adresserad till de berörda företagen (eller, vid beslut enligt artikel 9.1 eller artikel 22.3, till den berörda medlemsstaten). Samtliga medlemsstater får en kopia av skrivelsen.
80. Det finns inte några krav på att sådana beslut skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*⁽⁵⁵⁾. Kommissionen kommer emellertid att ge lämplig offentlighet åt sådana beslut på GD Konkurrens hemsida, med förbehåll för reglerna om sekretess.

7. Artikel 9.6

81. Enligt artikel 9.6 måste den nationella konkurrensmyndigheten, när kommissionen hänskjuter en anmäld koncentration till en medlemsstat i enlighet med artikel 4.4 eller 9.3 besluta i ärendet "utan onödigt dröjsmål". Det innebär att den behöriga myndigheten skall handlägga ärendet så snabbt som möjligt enligt nationell lag.

⁽⁵⁵⁾ Enligt artikel 20 i koncentrationsförordningen är det endast beslut som fattats med stöd av artikel 8.1–8.6 samt artiklarna 14 och 15 som skall offentliggöras.

82. Det anges dessutom i artikel 9.6 att den behöriga nationella myndigheten inom 45 arbetsdagar efter det att kommissionen har hänskjutit ärendet eller efter det anmälan mottagits på nationell nivå om sådan anmälan krävs skall informera de berörda företagen om resultatet av den "preliminära konkurrensbedömningen" och om "vilka åtgärder" den eventuellt tänker vidta. De samgående parterna bör följaktligen inom 45 dagar efter hänskjutandet eller efter anmälan ges så mycket information att de kan förstå vilken typ av preliminära farhågor för konkurrensen myndigheten har och informeras om hur omfattande utredningen kan förväntas bli och hur länge den kan förväntas pågå. Den berörda medlemsstaten får endast i undantagsfall förlänga denna tidsfrist, om de berörda företagen inte försett kommissionen med den information som krävs enligt medlemsstatens nationella konkurrenslagstiftning.

IV. SLUTANMÄRKNINGAR

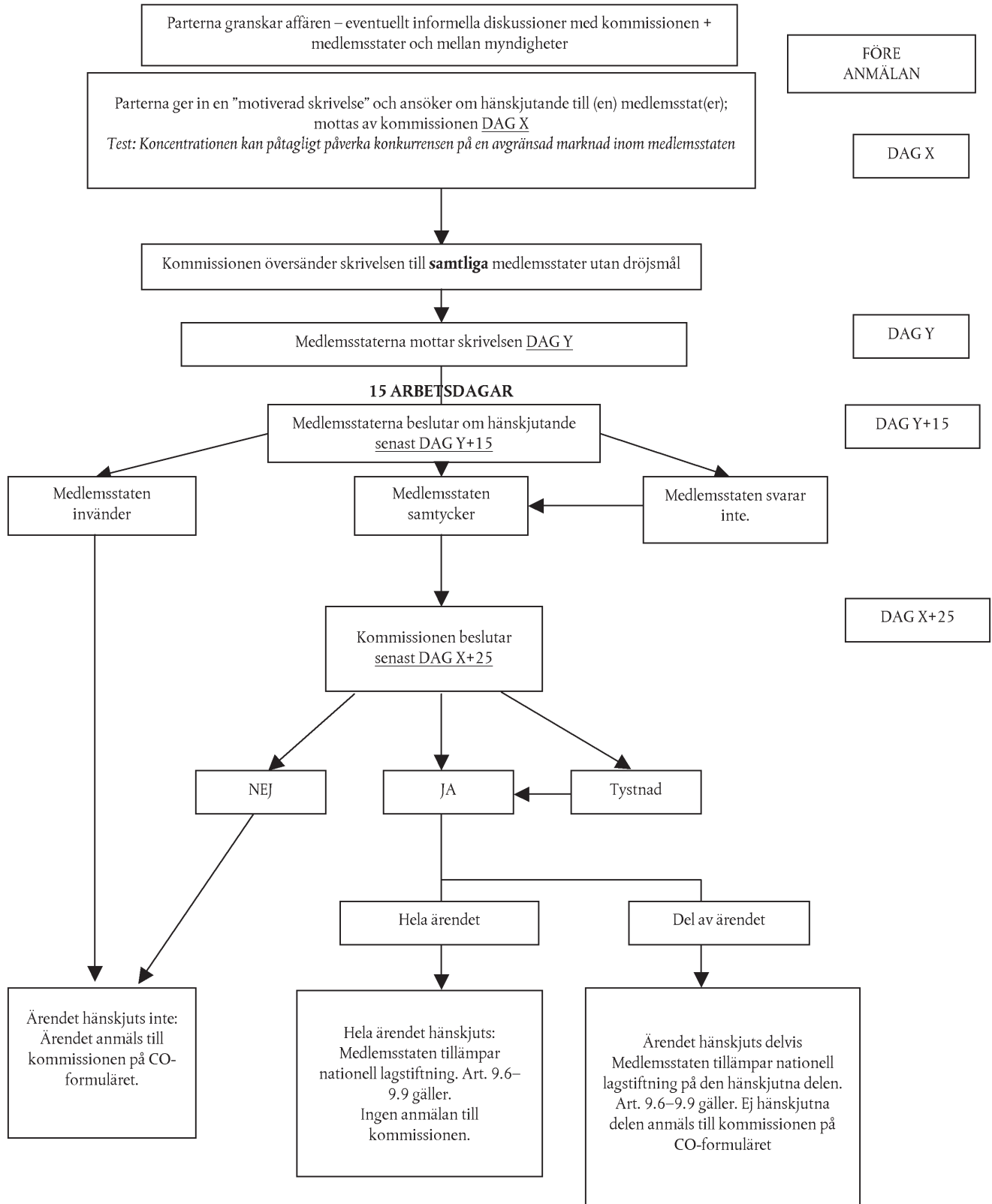
83. Detta tillkännagivande kommer att ses över regelbundet, särskilt om bestämmelserna om hänskjutande i koncentrationsförordningen ändras. Det bör i detta sammanhang noteras att kommissionen enligt artikel 4.6 i koncentrationsförordningen senast den 1 juli 2009 skall rapportera till rådet om hur bestämmelserna om hänskjutande före anmälan i artikel 4.4 och 4.5 fungerar.
84. Detta tillkännagivande påverkar inte den tolkning som Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt kan göra av fördraget och annan tillämplig lagstiftning.
-

BILAGOR

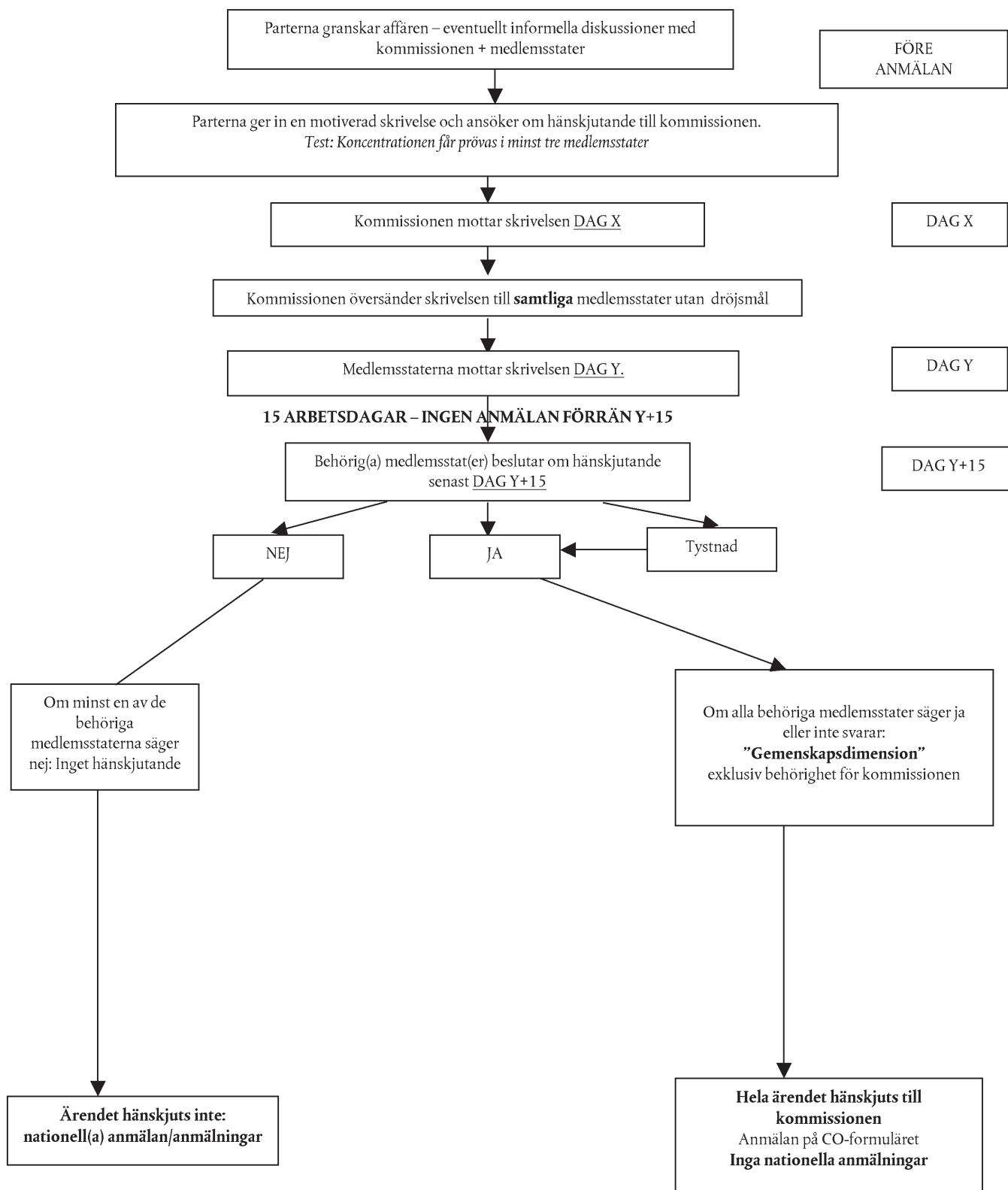
SCHEMAN ÖVER HÄNSKJUTANDEN

Artikel 4.4

Koncentration med gemenskapsdimension

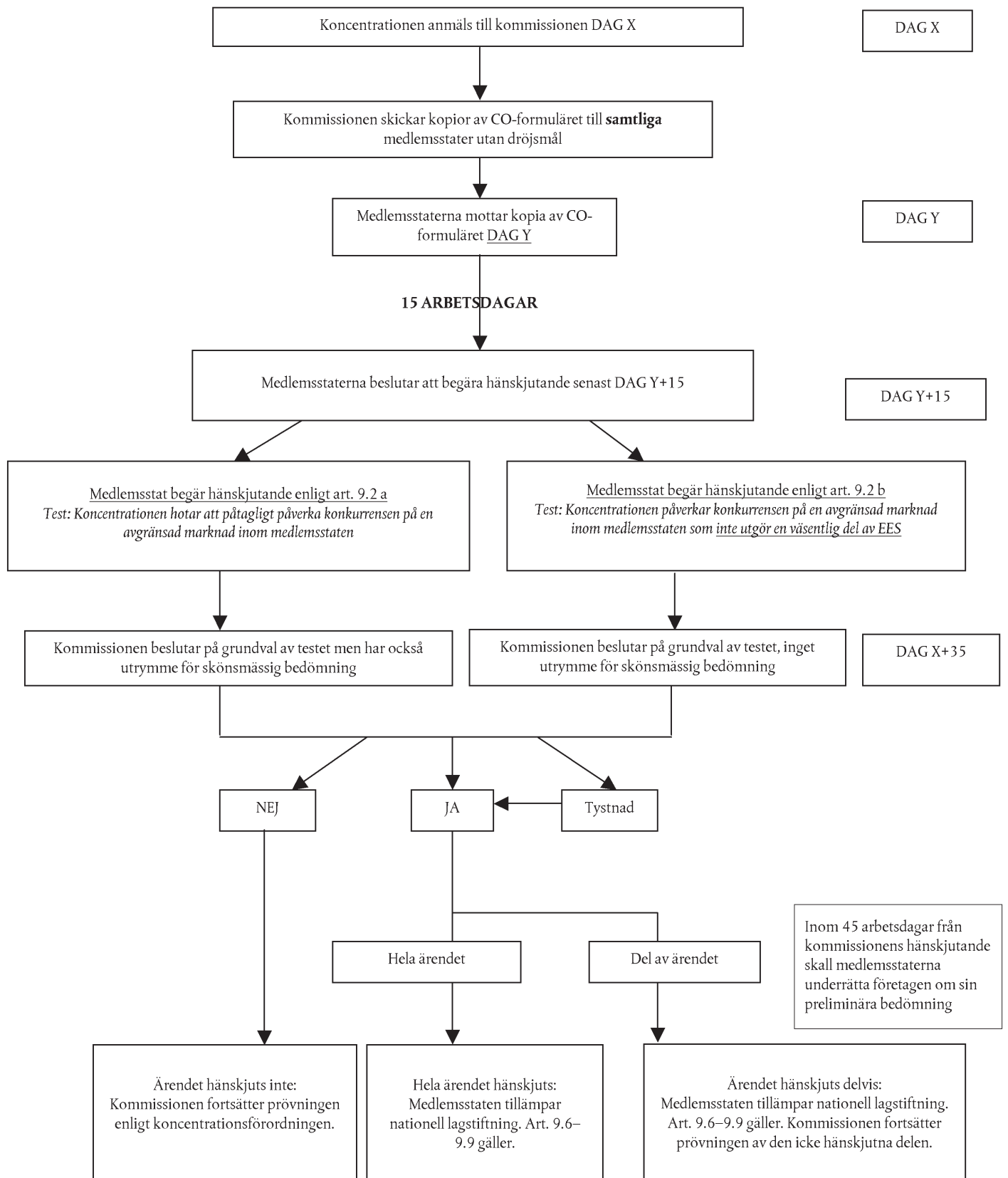

Artikel 4.5

Koncentration utan gemenskapsdimension som får prövas enligt den nationella konkurrenslagstiftningen i minst tre medlemsstater

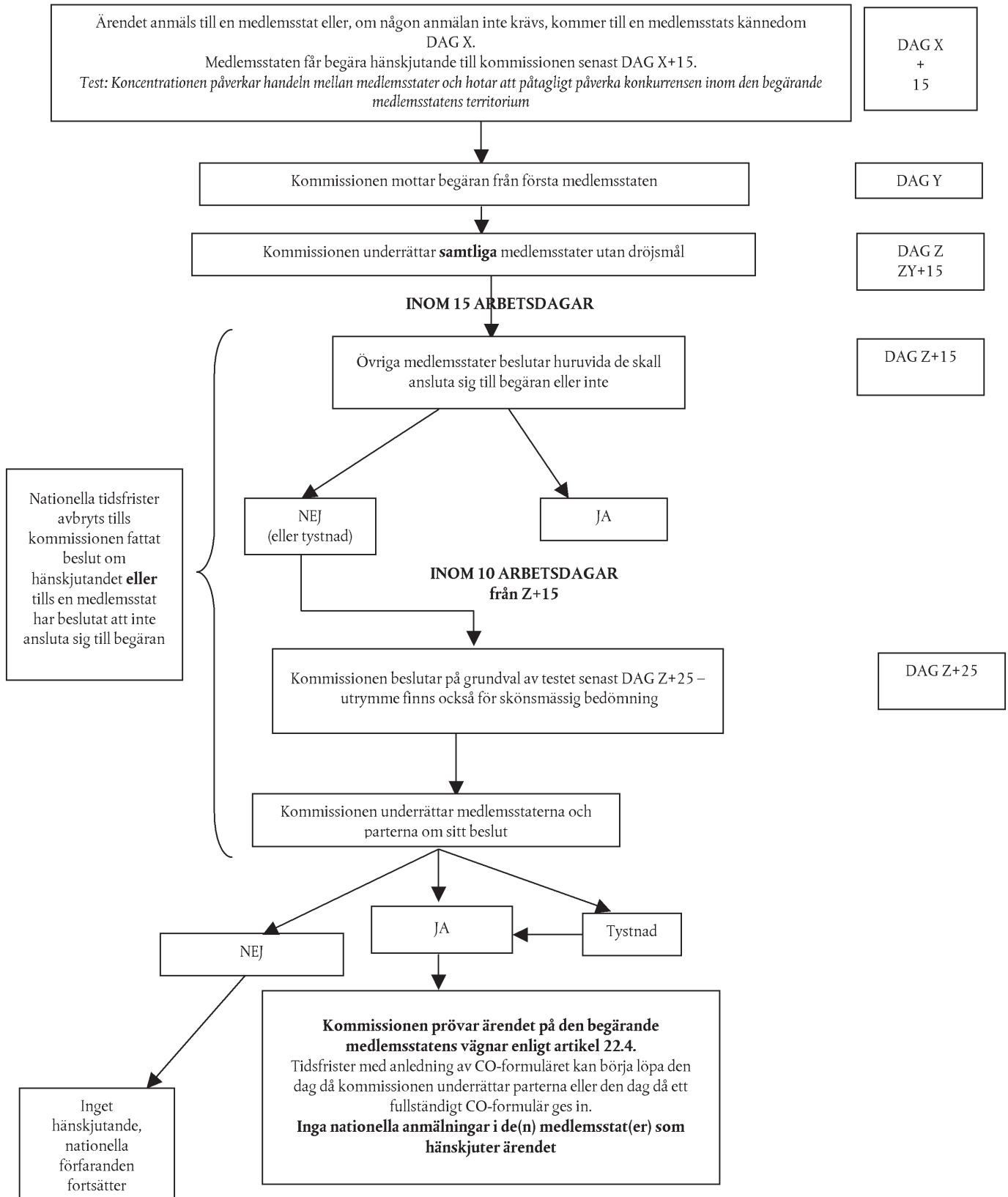
Artikel 9

Koncentration med gemenskapsdimension

Artikel 22

Koncentration utan gemenskapsdimension

Kommissionens tillkännagivande om begränsningar som har direkt anknytning till och är nödvändiga för koncentrationer

(2005/C 56/03)

(Text av betydelse för EES)

I. INLEDNING

1. I rådets förordning (EG) nr 139/2004 av den 20 januari om kontroll av företagskoncentrationer (EG:s koncentrationsförordningen) ⁽¹⁾ anges i artikel 6.1 b andra stycket, artikel 8.1 andra stycket och artikel 8.2 tredje stycket att ett beslut genom vilket en koncentration förklaras förenlig med den gemensamma marknaden "skall anses omfatta begränsningar som har direkt anknytning till och är nödvändiga för koncentrationens genomförande".
2. Genom ändringen av reglerna om hur begränsningar skall bedömas införs principen att företagen själva skall bedöma begränsningar som har direkt anknytning till och är nödvändiga för en koncentrationens genomförande (nedan även "accessoriska begränsningar"). Detta ger uttryck för lagstiftarens avsikt att kommissionen inte skall vara skyldig att bedöma och individuellt behandla accessoriska begränsningar. Hur accessoriska begränsningar skall behandlas enligt EG:s koncentrationsförordning förklaras i skäl 21 i ingressen till EG:s koncentrationsförordning: "Kommissionens beslut om att förklara att koncentrationer är förenliga med den gemensamma marknaden enligt denna förordning bör automatiskt omfatta sådana begränsningar, utan att kommissionen i enskilda fall behöver bedöma sådana begränsningar". I samma skäl anges att kommissionen kommer att utöva en viss restfunktion när det gäller specifika nya eller olösta frågor som ger upphov till verklig osäkerhet, men i alla andra fall ankommer det på de berörda företagen att själva bedöma om och i vilken utsträckning deras avtal kan betraktas som accessoriska till en transaktion. Tvister om huruvida begränsningar har direkt anknytning till och är nödvändiga för en koncentrationens genomförande och därmed automatiskt omfattas av kommissionens beslut om godkännande kan lösas av nationella domstolar.
3. Den restfunktion som kommissionen kan utöva finns beskriven i skäl 21 i EG:s koncentrationsförordning, där det anges att kommissionen på begäran av de berörda företagen uttryckligen bör bedöma en accessorisk begränsning om ett ärende innehåller "nya eller olösta frågor som ger upphov till verklig osäkerhet". Därefter definieras i skälet en "ny eller olöst fråga som ger upphov till verklig osäkerhet" som en fråga som "inte omfattas av kommissionens relevanta gällande meddelande eller ett offentliggjort kommissionsbeslut".
4. Av hänsyn till de berörda företagens rättssäkerhet ges i detta tillkännagivande vägledning om tolkningen av begreppet accessoriska begränsningar. Vägledningen i de följande avsnitten avspeglar huvuddragen i kommissionens beslutspraxis och anger vilka principer som följs vid bedömningen av om och i vilken utsträckning de vanligaste avtalstyperna betraktas som accessoriska begränsningar.
5. I ärenden som rör exceptionella omständigheter som inte omfattas av detta tillkännagivande kan det emellertid vara berättigat att avvika från dessa principer. Parterna kan i offentliggjorda kommissionsbeslut ⁽²⁾ finna ytterligare vägledning i fråga om huruvida deras avtal kan betraktas som accessoriska begränsningar eller inte. I den mån ärenden som rör exceptionella omständigheter redan har bedömts av kommissionen i ett offentliggjort beslut ⁽³⁾, är det inte fråga om "nya eller olösta frågor" i den mening som avses i skäl 21 i EG:s koncentrationsförordning.

⁽¹⁾ EUT L 24, 29.1.2004, s. 1.

⁽²⁾ I detta tillkännagivande anses ett beslut vara offentliggjort när det offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning eller ställts till allmänhetens förfogande på kommissionens webbplats.

⁽³⁾ Exempelvis kommissionens beslut av den 1 september 2000 (IV/M.1980 – Volvo/Renault, punkt 56) – stark kundlojalitet, kommissionens beslut av den 23 oktober 1998 (IV/M.1298 – Kodak/Imation, punkt 73) – lång produktlivslängd, kommissionens beslut av den 13 mars 1995 (IV/M.550 – Union Carbide/Enichem, punkt 99) – begränsat antal alternativa producenter, kommissionens beslut av den 30 april 1992 (IV/M.197 – Solvay-Laporte/Interlox, punkt 50) – behov av längre know-how-skydd.

6. Ett ärende innehåller följaktligen en "ny eller olöst fråga som ger upphov till verklig osäkerhet" om begränsningarna i fråga inte omfattas av detta tillkännagivande och inte tidigare har bedömts av kommissionen i offentliggjorda beslut. Som anges i skäl 21 i EG:s koncentrationsförordning kommer kommissionen på begäran av parterna att uttryckligen bedöma sådana begränsningar i dessa fall. Med beaktande av sekretesskraven kommer kommissionen att skapa lämplig publicitet om sådana bedömningar som kan vidareutveckla principerna i detta tillkännagivande.
7. I den mån begränsningar har direkt anknytning till och är nödvändiga för genomförandet av en koncentration anges i artikel 21.1 i koncentrationsförordningen att endast den förordningen är tillämplig, inte rådets förordningar (EG) nr 1/2003 ⁽¹⁾, (EEG) nr 1017/68 ⁽²⁾ och (EEG) nr 4056/86 ⁽³⁾. Artiklarna 81 och 82 i fördraget är däremot fortfarande potentiellt tillämpliga på begränsningar som inte kan anses ha direkt anknytning till och vara nödvändiga för koncentrationens genomförande. Endast det faktum att ett avtal eller förfarande inte betraktas som accessoriskt till en koncentration är dock inte som sådant utslagsgivande för dess rättsliga status. Sådana avtal eller förfaranden skall bedömas i enlighet med artiklarna 81 och 82 i EG:s fördraget, med tillhörande rättsakter och tillkännagivanden ⁽⁴⁾. De kan även omfattas av tillämpliga nationella konkurrensregler. Dessa bestämmelser kan alltså ändå omfatta avtal som innehåller en konkurrensbegränsning men som inte anses ha direkt samband med eller vara nödvändiga för genomförandet av en koncentration enligt detta tillkännagivande.
8. Kommissionens tolkning av artikel 6.1 b andra stycket, artikel 8.1 andra stycket och artikel 8.2 tredje stycket i EG:s koncentrationsförordning påverkar inte den tolkning Europeiska gemenskapernas domstol eller förstainstansrätt kan komma att göra.
9. Detta tillkännagivande ersätter kommissionens tidigare tillkännagivande om begränsningar som har direkt samband med och är nödvändiga för genomförandet av en koncentration ⁽⁵⁾.

II. ALLMÄNNA PRINCIPER

10. En koncentration består av avtalsarrangemang och avtal som ger upphov till kontroll i den mening som avses i artikel 3.2 i koncentrationsförordningen. Alla avtal som gäller det huvudsakliga föremålet för koncentrationen ⁽⁶⁾, till exempel avtal som rör försäljning av ett företags aktier eller tillgångar, utgör integrerade delar av koncentrationen. Utöver dessa arrangemang och avtal kan parterna i koncentrationen ingå andra avtal som inte utgör en integrerad del av koncentrationen men som kan begränsa parternas handlingsfrihet på marknaden. Om sådana avtal innehåller accessoriska begränsningar omfattas dessa automatiskt av beslutet om att förklara koncentrationen förenlig med den gemensamma marknaden.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget, EUT L 1, 4.1.2003, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 411/2004, EUT L 68, 6.3.2004, s. 1.

⁽²⁾ Rådets förordning (EEG) nr 1017/68 av den 19 juli 1968 om tillämpning av konkurrensregler på transporter på järnväg, landsväg och inre vattenvägar, EGT L 175, 23.7.1968, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1/2003, EUT L 1, 4.1.2003, s. 1.

⁽³⁾ Rådets förordning (EEG) nr 4056/86 av den 22 december 1986 om närmare bestämmelser för tillämpningen av artiklarna 81 och 82 i fördraget på sjötransporter, EGT L 378, 31.12.1986, s. 4. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1/2003, EUT L 1, 4.1.2003, s. 1.

⁽⁴⁾ För licensavtal se exempelvis förordning (EG) nr 772/2004, för leverans- och inköpsavtal kommissionens förordning (EG) nr 2790/1999 av den 22 december 1999 om tillämpningen av artikel 81.3 i fördraget på grupper av vertikala avtal och samordnade förfaranden, EGT L 336, 29.12.1999, s. 21.

⁽⁵⁾ EGT C 188, 4.7.2001, s. 5.

⁽⁶⁾ Se exempelvis kommissionens beslut av den 10 augusti 1992 (IV/M.206 – Rhône-Poulenc/SNIA, punkt 8.3), kommissionens beslut av den 19 december 1991 (IV/M.113 – Courtaulds/SNIA, punkt 35) och kommissionens beslut av den 2 december 1991 (IV/M.102 – TNT/Canada Post/DBP Postdienst/La Poste/PIT Poste & Sweden Post, punkt 46).

11. Kriterierna om direkt anknytning och nödvändighet är till sin natur objektiva. Begränsningar har inte direkt anknytning till och är inte nödvändiga för genomförandet av en koncentration enbart på grund av att parterna anser det.
12. För att begränsningar skall anses ha direkt anknytning till genomförandet av koncentrationen måste de vara nära knutna till själva koncentrationen. Det är inte tillräckligt att ett avtal har ingåtts samtidigt med eller i samma sammanhang som koncentrationen⁽¹⁾. Begränsningar som har direkt samband med koncentrationen är ekonomiskt förknippade med huvudtransaktionen och har till ändamål att möjliggöra en smidig övergång till den nya företagsstrukturen efter koncentrationen.
13. Avtalen måste vara "nödvändiga för koncentrationens genomförande"⁽²⁾, vilket innebär att om de inte fanns skulle koncentrationen inte kunna genomföras eller endast kunna genomföras på avsevärt osäkrare villkor, till betydligt större kostnader, under en avsevärt längre period eller med avsevärt större svårigheter⁽³⁾. Avtal som är nödvändiga för en koncentrations genomförande syftar typiskt sett till att skydda det överförda värdet⁽⁴⁾, bibehålla en kontinuitet i leveranserna efter det att en tidigare ekonomisk enhet delats upp⁽⁵⁾ eller att göra det möjligt att starta en ny enhet⁽⁶⁾. Vid bedömningen av om en begränsning är nödvändig bör man inte enbart beakta dess art utan också säkerställa att dess varaktighet och dess materiella och geografiska tillämpningsområde inte går utöver vad som rimligen krävs för att genomföra koncentrationen. Om det finns lika effektiva alternativa metoder för att uppnå det berättigade eftersträvade syftet, måste företagen välja den som objektivt sett är minst konkurrensbegränsande.
14. När koncentrationer genomförs stegvis kan avtalsbestämmelser som gäller stadierna innan dess att kontroll uppnås enligt artikel 3.1 och 3.2 i EG:s koncentrationsförordning normalt inte anses ha direkt anknytning till och vara nödvändiga för genomförandet av koncentrationen. Ett avtal om att före avslut avstå från väsentliga förändringar av den verksamhet som skall övertas anses dock ha direkt anknytning till och vara nödvändigt för genomförandet av det gemensamma budet⁽⁷⁾. Vid ett gemensamt bud gäller detta också avtal mellan de företag som gemensamt förvärvar ett annat företag om att avstå från att lägga separata konkurrerande bud på samma företag eller på annat sätt förvärva kontroll.
15. Avtal som tjänar till att underlätta ett gemensamt förvärv av kontroll skall anses ha direkt anknytning till och vara nödvändiga för genomförandet av koncentrationen. Detta gäller avtal mellan de parter som gemensamt förvärvar kontroll om att dela upp tillgångar i syfte att mellan sig dela upp produktionsanläggningar eller distributionsnät samt det gemensamt förvärvade företagets befintliga varumärken.
16. I den mån som en sådan uppdelning innebär en uppdelning av en tidigare existerande ekonomisk enhet skall åtgärder som på rimliga villkor möjliggör uppdelningen anses ha direkt anknytning till och vara nödvändiga för genomförandet av koncentrationen i enlighet med de principer som det redogörs för nedan.

⁽¹⁾ Om alla andra villkor uppfyllts kan en begränsning på samma sätt ha ett "direkt samband" även om den inte har överenskommit samtidigt med avtalet som motsvarar huvudsyftet med koncentrationen.

⁽²⁾ Se EG-domstolens mål 42/84 (*Remia*), Rec. 1985, s. 2545, punkt 20 samt förstainstansrättens mål T-112/99 (*Métropole Télévision – M6 m.fl.*), REG 2001, s. II-2459, punkt 106.

⁽³⁾ Kommissionens beslut av den 18 december 2000 (COMP/M.1863 – *Vodafone/BT/Airtel JV*, punkt 20).

⁽⁴⁾ Kommissionens beslut av den 30 juli 1998 (IV/M.1245 – *VALEO/IIT Industries*, punkt 59), kommissionens beslut av den 3 mars 1999 (IV/M.1442 – *MMP/AFP*, punkt 17), kommissionens beslut av den 9 mars 2001 (COMP/M.2330 – *Cargill/Banks*, punkt 30) och kommissionens beslut av den 20 mars 2001 (COMP/M.2227 – *Goldman Sachs/Messer Griesheim*, punkt 11).

⁽⁵⁾ Kommissionens beslut av den 25 februari 2000 (COMP/M.1841 – *Celestica/IBM*, punkt 21).

⁽⁶⁾ Kommissionens beslut av den 30 mars 1999 (IV/JV.15 – *BT/AT&T*, punkterna 207–214) och kommissionens beslut av den 22 december 2000 (COMP/M.2243 – *Stora Enso/Assidomän/JV*, punkterna 49, 56 och 57).

⁽⁷⁾ Kommissionens beslut av den 27 juli 1998 (IV/M.1226 – *GEC/GPTH*, punkt 22), kommissionens beslut av den 2 oktober 1997 (IV/M.984 – *Dupont/ICI*, punkt 55), kommissionens beslut av den 19 december 1997 (IV/M.1057 – *Terra Industries/ICI*, punkt 16), kommissionens beslut av den 18 december 1996 (IV/M.861 – *Textron/Kautex*, punkterna 19 och 22) och kommissionens beslut av den 7 augusti 1996 (IV/M.727 – *BP/Mobil*, punkt 50).

III. PRINCIPER SOM ÄR TILLÄMPLIGA PÅ VANLIGT FÖREKOMMANDE BEGRÄNSNINGAR I SAMBAND MED FÖRETAGSFÖRVARV

17. Begränsningar som parterna enats om i samband med en överlåtelse av ett företag kan gynna antingen köparen eller säljaren. Generellt är köparens behov av skydd mer tvingande än motsvarande behov hos säljaren. Det är köparen som behöver försäkras om att han eller hon kommer att kunna tillgodogöra sig hela värdet av det förvärvade företaget. Generellt sett betyder detta att begränsningar som gynnar säljaren antingen inte har direkt anknytning till eller inte är nödvändiga för genomförandet av koncentrationen över huvud taget ⁽¹⁾, eller också behöver deras omfattning eller varaktighet begränsas mer än vad som är fallet för klausuler som gynnar köparen ⁽²⁾.

A. Konkurrensklausuler

18. Konkurrensklausuler som åläggs säljaren i samband med överlåtelsen av ett företag eller delar av ett företag kan ha direkt anknytning till och vara nödvändiga för genomförandet av koncentrationen. För att kunna tillgodogöra sig hela värdet av de överlåtna tillgångarna måste köparen åtnjuta någon form av skydd mot konkurrens från säljaren för att vinna kundernas lojalitet och införliva och utnyttja företagets know-how. Sådana konkurrensklausuler utgör en garanti för att tillgångarnas fulla värde överförs till köparen. Detta omfattar vanligen både materiella och immateriella tillgångar, exempelvis goodwill eller know-how ⁽³⁾ som säljaren har byggt upp. Dessa klausuler har inte bara direkt anknytning till koncentrationen, utan de är också nödvändiga för dess genomförande, ty utan dem kunde man rimligen förvänta sig att försäljningen av företaget eller en del av det inte skulle kunna fullföljas.
19. Sådana konkurrensklausuler kan emellertid endast rättfärdigas av den legitima målsättningen att genomföra koncentrationen om deras varaktighet, geografiska tillämpningsområde, deras föremål och de personer som berörs av dem inte går utöver vad som rimligen är nödvändigt för att uppnå detta mål ⁽⁴⁾.
20. Konkurrensklausuler är berättigade för perioder på upp till tre år ⁽⁵⁾, om överlåtelsen av företaget innefattar en överföring av kundlojalitet i form av både goodwill och know-how ⁽⁶⁾. Om överlåtelsen bara omfattar goodwill är de berättigade för en period på upp till två år ⁽⁷⁾.
21. Däremot kan konkurrensklausuler inte anses nödvändiga om överlåtelsen är begränsad till materiella tillgångar (såsom mark, byggnader eller maskiner) eller till exklusiva industriella eller kommersiella äganderätter (innehavarna av sådana rättigheter skulle nämligen omedelbart kunna vidta åtgärder mot intrång av den som överlåter rättigheterna).
22. Den geografiska räckvidden för en konkurrensklausul måste vara begränsad till det område där säljaren har erbjudit de relevanta varorna eller tjänsterna före överlåtelsen, eftersom köparen inte behöver skyddas mot konkurrens från säljaren i områden där säljaren tidigare inte varit verksam ⁽⁸⁾. Den geografiska räckvidden kan utvidgas till områden där säljaren vid tidpunkten för transaktionen planerade att inleda verksamhet, under förutsättning att han redan hade gjort investeringar för att förbereda detta.

⁽¹⁾ Kommissionens beslut av den 27 juli 1998 (IV/M.1226 – GEC/GPTH, punkt 24).

⁽²⁾ Se exempelvis en klausul som syftar till att skydda en del av verksamheten som säljaren behåller: kommissionens beslut av den 30 augusti 1993 (IV/M.319 – BHĚ/CCF/Charterhouse, punkt 16).

⁽³⁾ Enligt definitionen i artikel 1.1 i i förordning (EG) nr 772/2004.

⁽⁴⁾ Se EG-domstolens mål 42/84 (Remia), Rec. 1985, s. 2545, punkt 20 samt förstainstansrättens mål T-112/99 (Métropole Télévision – M6), REG 2001, s. II-2459, punkt 106.

⁽⁵⁾ Om undantagsfall där längre perioder kan motiveras se exempelvis kommissionens beslut av den 1 september 2000 (COMP/M.1980 – Volvo/Renault V.I., punkt 56), kommissionens beslut av den 27 juli 1995 (IV/M.612 – RWE-DEA/Enichem Augusta, punkt 37) och kommissionens beslut av den 23 oktober 1998 (IV/M.1298 – Kodak/Imation, punkt 74).

⁽⁶⁾ Kommissionens beslut av den 2 april 1998 (IV/M.1127 – Nestlé/Dalgety, punkt 33), kommissionens beslut av den 1 september 2000 (COMP/M.2077 – Clayton Dubilier & Rice/Iteltel, punkt 15) och kommissionens beslut av den 2 mars 2001 (COMP/M.2305 – Vodafone Group PLC/EIRCELL, punkterna 21 och 22).

⁽⁷⁾ Kommissionens beslut av den 12 april 1999 (IV/M.1482 – KingFisher/Grosslabor, punkt 26) och kommissionens beslut av den 14 december 1997 (IV/M.884 – KNP BT/Bunzl/Wilhelm Seiler, punkt 17).

⁽⁸⁾ Kommissionens beslut av den 14 december 1997 (IV/M.884 – KNP BT/Bunzl/Wilhelm Seiler, punkt 17), kommissionens beslut av den 12 april 1999 (IV/M.1482 – KingFisher/Grosslabor, punkt 27), kommissionens beslut av den 6 april 2001 (IV/M.2355 – Dow/Enichem Polyurethane, punkt 28) och kommissionens beslut av den 4 augusti 2000 (COMP/M.1979 – CDC/Banco Urquijo/JV, punkt 18).

23. På motsvarande sätt måste konkurrensklausuler förbli begränsade till varor (inklusive förbättrade versioner eller uppdateringar av varor samt efterföljande modeller) och tjänster som utgör det överlåtna företags ekonomiska verksamhet. Detta kan inbegripa varor och tjänster som är i ett långt framskridet utvecklingsstadium vid tiden för överlåtelsen eller varor som är fullt utvecklade men ännu inte har introducerats på marknaden. Skydd mot konkurrens från säljaren på produkt- och tjänstemarknader där det överlåtna företaget inte var verksamt före överlåtelsen anses inte nödvändigt ⁽¹⁾.
24. Säljaren kan göra åtaganden som binder både henne/honom själv och hans/hennes dotterbolag och handelsagenter. En skyldighet att ålägga andra personer liknande begränsningar skulle dock inte anses ha direkt anknytning till och vara nödvändig för genomförandet av koncentrationen. Detta gäller särskilt klausuler som skulle begränsa återförsäljares eller användares frihet att importera eller exportera.
25. Klausuler som begränsar säljarens rätt att förvärva eller inneha aktier i ett företag som konkurrerar med det överlåtna företaget skall anses ha direkt anknytning till och vara nödvändiga för genomförandet av koncentrationen på samma villkor som beskrivs ovan för konkurrensklausuler, såvida de inte hindrar säljaren från att förvärva eller inneha aktier enbart i syfte att göra finansiella investeringar utan att detta direkt eller indirekt ger denne ledningsfunktioner eller någon form av väsentligt inflytande i det konkurrerande företaget ⁽²⁾.
26. Klausuler om värningsförbud och sekretess har jämförbara verkningar och bedöms därför på ett sätt som liknar konkurrensklausuler ⁽³⁾.

B. Licensavtal

27. Överlåtelse av ett företag eller en del av ett företag kan innebära att immateriella rättigheter eller know-how överförs till köparen för att denne skall kunna utnyttja de överlåtna tillgångarna fullt ut. Säljaren kan emellertid kvarstå som ägare av rättigheterna för att kunna utnyttja dem för annan verksamhet än den överlåtna. I dessa fall är de vanliga metoderna för att försäkra att köparen får full användning av de överlåtna tillgångarna att man ingår licensavtal till dennes fördel. Samma sak gäller när säljaren har överlåtit immateriell äganderätt tillsammans med företaget och denne vill fortsätta att använda vissa eller alla dessa rättigheter för andra typer av verksamhet än de överlåtna. I sådana fall beviljar köparen licens till säljaren.
28. Licenser för patent ⁽⁴⁾, liknande rättigheter eller know-how ⁽⁵⁾ kan anses nödvändiga för genomförandet av koncentrationen. De kan också betraktas som en integrerad del av koncentrationen och behöver i alla händelser inte vara tidsbegränsade. Licenserna kan vara enkla eller exklusiva och kan begränsas till vissa användningsområden, i den mån de gäller det överlåtna företags verksamhet.

⁽¹⁾ Kommissionens beslut av den 14 december 1997 (IV/M.884 – *KNP BT/Bunzl/Wilhelm Seiler*, punkt 17), kommissionens beslut av den 2 mars 2001 (COMP/M.2305 – *Vodafone Group PLC/EIRCELL*, punkt 22), kommissionens beslut av den 6 april 2001 (IV/M.2355 – *Dow/Enichem Polyurethane*, punkt 28) och kommissionens beslut av den 4 augusti 2000 (IV/M.1979 – *CDC/Banco Urquijo/JV*, punkt 18).

⁽²⁾ Kommissionens beslut av den 4 februari 1993 (IV/M.301 – *Tesco/Catteau*, punkt 14), kommissionens beslut av den 14 december 1997 (IV/M.884 – *KNP BT/Bunzl/Wilhelm Seiler*, punkt 19), kommissionens beslut av den 12 april 1999 (IV/M.1482 – *Kingfisher/Grosslabor*, punkt 27) och kommissionens beslut av den 6 april 2000 (IV/M.1832 – *Ahold/ICA Förbundet/Canica*, punkt 26).

⁽³⁾ Således kan sekretessklausuler om kunduppgifter, priser och kvantiteter inte förlängas. Däremot kan sekretessklausuler om teknisk know-how undantagsvis vara berättigade för längre perioder. Se här kommissionens beslut av den 29 april 1998 (IV/M.1167 – *ICI/Williams*, punkt 22) och kommissionens beslut av den 30 april 1992 (IV/M.197 – *Solvay-Laporte/Interox*, punkt 50).

⁽⁴⁾ Inklusive patent, patentansökningar, bruksmönster, ansökningar om registreringar av bruksmönster, modeller, kretsmönster i halvledarprodukter, tillägsskydd för läkemedel och varje annan produkt för vilket sådant skydd kan erhållas, samt växtförädlarcertifikat (som avses i artikel 1.1 h i förordning (EG) nr 772/2004).

⁽⁵⁾ Enligt definitionen i artikel 1.1 i i förordning (EG) nr 772/2004.

29. Geografiska begränsningar av tillverkningen som motsvarar det område där den överlåtna verksamheten bedrivs är emellertid inte nödvändiga för genomförandet av transaktionen. Om säljaren av ett företag beviljar köparen en licens, kan säljaren åläggas geografiska begränsningar i licensavtalet på samma villkor som gäller för konkurrensklausuler i samband med försäljning av ett företag.
30. Begränsningar i licensavtal som går utöver bestämmelserna ovan, exempelvis sådana som skyddar licensgivaren i stället för licenstagaren, är inte nödvändiga för genomförandet av koncentrationen ⁽¹⁾.
31. I fråga om licenser för varumärken, företagsnamn, mönsterrättigheter, upphovsrätt eller liknande rättigheter kan det på liknande sätt finnas situationer där säljaren önskar kvarstå som ägare av rättigheterna för den verksamhet han behåller, medan köparen behöver rättigheterna för att kunna marknadsföra varor eller tjänster som produceras av det företag eller de delar därav som överläts. I sådana fall gäller samma resonemang som ovan ⁽²⁾.

C. Inköps- och leveransskyldigheter

32. Överlåtelse av ett företag eller en del därav kan i många fall leda till ett avbrott i traditionella inköps- och leveranskanaler som funnits till följd av en tidigare integrering av verksamheter inom säljarens ekonomiska enhet. För att på rimliga villkor kunna dela upp säljarens samlade ekonomiska verksamhet och göra en partiell överföring av tillgångarna till köparen, är det ofta nödvändigt att upprätthålla liknande band mellan säljaren och köparen, åtminstone under en övergångsperiod. Detta uppnås ofta med hjälp av inköps- och leveransskyldigheter för säljaren och/eller köparen av företaget eller delar av det. Med hänsyn till den särskilda situation som uppstår vid en uppdelning av säljarens samlade ekonomiska verksamhet, kan sådana skyldigheter anses ha direkt anknytning till och vara nödvändiga för genomförandet av koncentrationen. De kan gynna säljaren eller köparen, beroende på de särskilda omständigheterna i varje enskilt fall.
33. Syftet med sådana skyldigheter kan vara att säkerställa kontinuitet i leveranserna till någon av parterna av varor som är nödvändiga för att driva den verksamhet som behållits av säljaren eller tagits över av köparen. Varaktigheten av inköps- och leveransskyldigheterna måste dock vara begränsad till den period som krävs för att ersätta beroendeställningen med en självständig ställning på marknaden. Inköps- och leveransskyldigheter som syftar till att garantera tidigare levererade kvantiteter kan därför vara motiverade för en övergångsperiod på upp till fem år ⁽³⁾.
34. Såväl leverans- som inköpskyldigheter för fastställda kvantiteter, eventuellt med en klausul som möjliggör variationer, anses ha direkt anknytning till och vara nödvändiga för koncentrationens genomförande. Skyldigheter som tillåter obegränsade kvantiteter ⁽⁴⁾, innebär ensamrätt eller ger en gynnad leverans- eller inköpsställning ⁽⁵⁾ är emellertid inte nödvändiga för genomförandet av koncentrationen.
35. Service- och distributionsavtal har jämförbara verkningar som leveransavtal och därför gäller samma resonemang som ovan.

⁽¹⁾ I den utsträckning som de omfattas de av artikel 81.1 i EG-fördraget, kan sådana avtal inte desto mindre omfattas av förordning (EG) nr 772/2004, eller omfattas av annan gemenskapslagstiftning.

⁽²⁾ Kommissionens beslut av den 1 september 2000 (COMP/M.1980 – Volvo/Renault V.I., punkt 54).

⁽³⁾ Kommissionens beslut av den 5 februari 1996 (IV/M.651 – AT&T/Philips, VII.) och kommissionens beslut av den 30 mars 1999 (IV/JV.15 – BT/AT&T, punkt 209). För undantagsfall se kommissionens beslut av den 13 mars 1995 (IV/M.550 – Union Carbide/Enichem, punkt 99) och kommissionens beslut av den 27 juli 1995 (IV/M.612 – RWE-DEA/Enichem Augusta, punkt 45).

⁽⁴⁾ Enligt proportionalitetsprincipen är skyldigheter till fasta volymer, med en klausul som möjliggör variationer, i sådana fall mindre konkurrensbegränsande. Se exempelvis kommissionens beslut av den 18 september 1998 (IV/M.1292 – Continental/ITT, punkt 19).

⁽⁵⁾ Kommissionens beslut av den 30 juli 1998 (IV/M.1245 – VALEO/ITT Industries, punkt 64). För undantagsfall (som avsaknad av en marknad) se kommissionens beslut av den 13 mars 1995 (IV/M.550 – Union Carbide/Enichem, punkterna 92–96) och kommissionens beslut av den 27 juli 1995 (IV/M.612 – RWE-DEA/Enichem Augusta, punkt 38 och följande).

IV. PRINCIPER SOM ÄR TILLÄMPLIGA PÅ VANLIGT FÖREKOMMANDE BEGRÄNSNINGAR I SAMBAND MED GEMENSAMMA FÖRETAG ENLIGT DEFINITIONEN I ARTIKEL 3.4 I EG:S KONCENTRATIONSFÖRORDNING

A. Konkurrensklausuler

36. En konkurrensklausul mellan moderbolagen och ett gemensamt företag kan anses ha direkt anknytning till och vara nödvändig för genomförandet av koncentrationen om klausulen berör de varor, tjänster och områden som omfattas av avtalet om det gemensamma företaget eller av det gemensamma företags stadgar. Konkurrensklausuler kan exempelvis motiveras av behovet att säkerställa att förhandlingarna sker med ärliga avsikter. De kan även avspegla behovet att fullt ut använda det gemensamma företags tillgångar eller att ge detta möjlighet att införliva den know-how och goodwill som moderbolagen erbjuder. De kan också gälla behovet att skydda moderbolagets intressen i det gemensamma företaget från konkurrens som underlättas bland annat av att moderbolagen har privilegierad tillgång till den know-how och goodwill som överlåts till eller utvecklats av det gemensamma företaget. Sådana konkurrensklausuler mellan moderbolagen och ett gemensamt företag kan anses ha direkt anknytning till och vara nödvändiga för koncentrationens genomförande under det gemensamma företags livstid⁽¹⁾.
37. Det geografiska tillämpningsområdet för en konkurrensklausul måste vara begränsat till det område där moderbolagen erbjöd de relevanta varorna eller tjänsterna innan det gemensamma företaget bildades⁽²⁾. Det geografiska tillämpningsområdet kan utvidgas till områden där moderbolagen vid tidpunkten för transaktionen planerade att inleda verksamhet, under förutsättning att de redan hade gjort investeringar för att förbereda detta.
38. På samma sätt måste konkurrensklausuler vara begränsade till varor och tjänster som utgör det gemensamma företags ekonomiska verksamhet. Detta kan omfatta varor och tjänster som vid tidpunkten för transaktionen befinner sig i ett långt framskridet utvecklingsstadium, liksom varor och tjänster som är fullt utvecklade men ännu inte har introducerats på marknaden.
39. Om det gemensamma företaget bildas för att inträda på en ny marknad, skall det anges vilka varor eller tjänster som erbjuds och på vilka områden det skall bedriva verksamheten enligt avtalet om det gemensamma företaget eller stadgarna. Det antas dock att det ena moderbolagets intresse i det gemensamma företaget inte behöver skyddas från konkurrens från det andra moderbolaget på andra marknader än dem där det gemensamma företaget från början kommer att verka.
40. Konkurrensklausuler mellan icke-kontrollerande moderbolag och ett gemensamt företag har inte direkt anknytning till och är inte nödvändiga för genomförandet av koncentrationen.
41. För klausuler om värvningsförbud och sekretess gäller samma principer som för konkurrensklausuler.

B. Licensavtal

42. En licens som moderbolagen beviljar det gemensamma företaget kan anses ha direkt anknytning till och vara nödvändig för genomförandet av koncentrationen. Detta gäller oavsett om licensen är exklusiv eller inte och oavsett om den är tidsbegränsad eller inte. Licensen kan begränsas till ett visst användningsområde som motsvarar det gemensamma företags verksamhet.

⁽¹⁾ Kommissionens beslut av den 15 januari 1998 (IV/M.1042 – *Eastman Kodak/Sun Chemical*, punkt 40, kommissionens beslut av den 7 augusti 1996 (IV/M.727 – *BP/Mobil*, punkt 51), kommissionens beslut av den 3 juli 1996 (IV/M.751 – *Bayer/Hüls*, punkt 31) och kommissionens beslut av den 6 april 2000 (IV/M.1832 – *Ahold/ICA Förbundet/Canica*, punkt 26).

⁽²⁾ Kommissionens beslut av den 29 augusti 2000 (IV/M.1913 – *Lufthansa/Menzies/LGS/JV*, punkt 18) och kommissionens beslut av den 22 december 2000 (COMP/M.2243 – *Stora Enso/Assidomän/JV*, punkt 49, sista meningen).

43. Licenser som det gemensamma företaget har beviljat ett av moderbolagen, eller korslicensavtal, kan anses ha direkt anknytning till och vara nödvändiga för genomförandet av en koncentration på samma villkor som gäller vid förvärv av företag. Licensavtal mellan moderbolagen anses inte ha direkt anknytning till och vara nödvändiga för bildandet av ett gemensamt företag.

C. Inköps- och leveransskyldigheter

44. Om moderbolagen finns kvar på en marknad i tidigare eller senare led i förhållande till det gemensamma företaget skall varje inköps- och leveransavtal, inklusive service- och distributionsavtal, omfattas av de principer som gäller för överlåtelse av ett företag.
-

Kommissionens tillkännagivande om ett förenklat förfarande för handläggning av vissa koncentrationer enligt rådets förordning (EG) nr 139/2004

(2005/C 56/04)

(Text av betydelse för EES)

I. INLEDNING

1. I detta tillkännagivande beskrivs ett förenklat förfarande som kommissionen avser att använda vid handläggningen av vissa koncentrationer enligt rådets förordning (EG) nr 139/2004 av den 20 januari 2004 om kontroll av företagskoncentrationer (EG:s koncentrationsförordning)⁽¹⁾, då dessa inte ger upphov till några konkurrensproblem. Detta tillkännagivande ersätter tillkännagivandet om ett förenklat förfarande för handläggning av vissa koncentrationer enligt rådets förordning (EEG) nr 4064/89.⁽²⁾ Kommissionens erfarenheter av att tillämpa rådets förordning (EEG) nr 4064/89 av den 21 december 1989 om kontroll av företagskoncentrationer⁽³⁾, har visat att vissa kategorier av anmälda koncentrationer vanligtvis godkänns utan att ha gett upphov till några allvarliga tveksamheter, under förutsättning att inga särskilda omständigheter föreligger.

2. Syftet med detta tillkännagivande är att ange under vilka förhållanden kommissionen normalt antar ett beslut i kortform enligt vilket en koncentration förklaras förenlig med den gemensamma marknaden enligt det förenklade förfarandet och att ge riktlinjer för själva förfarandet. Om alla nödvändiga förutsättningar enligt punkt 5 i detta tillkännagivande är uppfyllda och om inga särskilda omständigheter föreligger, antar kommissionen inom 25 arbetsdagar från dagen för anmälan ett beslut i kortform om godkännande enligt artikel 6.1 b i EG:s koncentrationsförordning.⁽⁴⁾

3. Om de garantier eller uteslutanden som beskrivs i punkterna 6 till 11 i detta tillkännagivande tillämpas, kan kommissionen inleda en undersökning och/eller anta ett fullständigt beslut enligt gemenskapens koncentrationsförordning.

4. Genom att följa det förfarande som anges i följande avsnitt avser kommissionen att göra gemenskapens koncentrationskontroll mer fokuserad och effektiv.

II. KATEGORIER AV KONCENTRATIONER SOM ÄR LÄMPLIGA ATT HANDLÄGGA ENLIGT DET FÖRENKLAD E FÖRFARANDET

Koncentrationer som kan komma i fråga

5. Kommissionen kommer att tillämpa det förenklade förfarandet på följande kategorier av koncentrationer:

a) Två eller flera företag förvärvar gemensam kontroll över ett samriskföretag, förutsatt att samriskföretaget inte har någon, eller bara obetydlig, faktisk eller planerad verksamhet inom det europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES). Sådana fall föreligger när

i) omsättningen⁽⁵⁾ för samriskföretaget och/eller omsättningen för de verksamheter⁽⁶⁾ som tillförs understiger 100 miljoner euro inom EES, och

ii) det sammanlagda värdet av de tillgångar⁽⁷⁾ som överförs till samriskföretaget understiger 100 miljoner euro inom EES⁽⁸⁾.

⁽⁵⁾ Samriskföretags omsättning skall fastställas enligt de senaste räkenskaperna för moderföretagen, eller för själva samriskföretaget, beroende på huruvida det finns separata räkenskaper för de resurser som kombineras i samriskföretag eller inte.

⁽⁶⁾ Uttrycket "och/eller" anger de olika situationer som omfattas, t. ex. — vad avser gemensamt förvärv av ett visst företag skall hänsyn tas till omsättningen för detta företag (samriskföretaget), — vad avser bildandet av ett samriskföretag till vilket moderföretagen bidrar med sina verksamheter, är det omsättningen för de överförda verksamheterna som skall ligga till grund, — vid inträde av en ny kontrollerande part i ett redan befintligt samriskföretag skall hänsyn tas till samriskföretagets omsättning och omsättningen från eventuella verksamheter som tillförs av det nya moderföretaget.

⁽⁷⁾ Det sammanlagda värdet av samriskföretagets tillgångar bör bestämmas enligt den senaste regelbundet utarbetade och godkända balansräkningen för varje moderbolag. Begreppet tillgångar innefattar: 1) alla materiella och immateriella tillgångar som kommer att överföras till samriskföretaget (exempel på materiella tillgångar är produktionsanläggningar, grossist- eller detaljhandelsbutiker och varulager. Exempel på immateriella tillgångar är immateriella rättigheter, goodwill osv. och 2) krediter och förpliktelser som något av samriskföretagets moderföretag har samtyckt till att förlänga eller garantera.

⁽⁸⁾ Om de överförda tillgångarna genererar omsättning får varken värdet av tillgångarna eller av den omsättningen överstiga 100 miljoner euro.

⁽¹⁾ EUT L 24, 29.1.2004, s. 1.

⁽²⁾ EGT C 217, 29.7.2000, s. 32.

⁽³⁾ EGT L 395, 30.12.1989, s. 1, rättad version i EGT L 257, 21.9.1990, s. 13.

⁽⁴⁾ Anmälningsskraven anges i bilaga I och II i rådets tillämpningsförordning (EG) nr 802/2004 om tillämpningen av rådets förordning (EG) nr 139/2004 om kontroll av företagskoncentrationer.

- b) Två eller flera företag slås samman eller ett eller flera företag förvärvar ensam eller gemensam kontroll över ett annat företag, förutsatt att ingen av parterna i koncentrationen bedriver affärsverksamhet på samma produktmarknad och geografiska marknad, eller på en produktmarknad i ett tidigare eller senare marknadsled i förhållande till en produktmarknad där någon annan part i koncentrationen är verksam ⁽⁹⁾.
- c) Två eller flera företag slås samman eller ett eller flera företag förvärvar ensam eller gemensam kontroll över ett annat företag, och
- i) två eller flera av parterna i koncentrationen bedriver affärsverksamhet på samma produktmarknad och geografiska marknad (horisontella förbindelser), förutsatt att deras sammanlagda marknadsandel understiger 15 %, eller
- ii) en eller flera av parterna i koncentrationen bedriver affärsverksamhet på en produktmarknad i tidigare eller senare marknadsled i förhållande till en produktmarknad där någon annan part i koncentrationen är verksam (vertikala förbindelser) ⁽¹⁰⁾, förutsatt att de var för sig eller tillsammans har en marknadsandel som uppgår till 25 % eller mer ⁽¹¹⁾, eller
- d) En part avser att förvärva ensam kontroll över ett företag som det redan kontrollerar gemensamt med ett eller flera andra företag.

Garantier och uteslutande

6. När kommissionen bedömer om en koncentration omfattas av en av de kategorier som nämns i punkt 5 kommer den att se till att alla relevanta omständigheter är tillräckligt klargjorda. Med tanke på att marknadsdefinitionerna sannolikt utgör ett centralt inslag vid bedömningen bör parterna lämna uppgifter om möjliga alternativa marknadsdefinitioner innan de lämnar sin förhandsanmälan (se punkt 15). Det ankommer på de anmälade

⁽⁹⁾ Se kommissionens tillkännagivande om definitionen av relevant marknad i gemenskapens konkurrenslagstiftning (EGT C 372, 9.12.1997, s. 5).

⁽¹⁰⁾ Se fotnot 6.

⁽¹¹⁾ Det innebär att bara koncentrationer som inte leder till berörda marknader, enligt definitionen i avsnitt 6 III i CO-formuläret, omfattas av denna kategori. Trösklarna för horisontella och vertikala förbindelser tillämpas på marknadsandelar på såväl nationell nivå som EES-nivå och på varje möjlig alternativ produktmarknadsdefinition som kan behöva övervägas i ett givet ärende. Det är viktigt att de underliggande marknadsdefinitioner som anges i tillkännagivandet är tillräckligt exakta för att kunna motivera bedömningen att dessa trösklar inte är uppfyllda och att möjliga alternativa marknadsdefinitioner nämns (inklusive geografiska marknader som är mindre än de nationella).

parterna att beskriva alla alternativa relevanta produktmarknader och geografiska marknader som den anmälda koncentrationen skulle kunna påverka och lämna uppgifter och information om definitionen av sådana marknader ⁽¹²⁾. Kommissionen behåller sin rätt att göra den slutgiltiga marknadsdefinitionen genom att grunda sitt beslut på en bedömning av faktauppgifterna i ärendet. Om det är svårt att definiera de relevanta marknaderna eller fastställa parternas marknadsandelar kommer kommissionen inte att tillämpa det förenklade förfarandet. I den mån koncentrationer inbegriper nya rättsliga frågeställningar avser kommissionen dessutom i de flesta fall att avstå från att anta ett beslut i kortform och återgå till ett normal koncentrationsförfarande (första etappen).

7. Det kan normalt antas att koncentrationer som omfattas av de kategorier som anges i punkt 5 inte ger upphov till allvarliga tvivel avseende deras förenlighet med den gemensamma marknaden men det kan ändå finnas situationer som i undantagsfall kräver en närmare undersökning och/eller ett fullständigt beslut. I sådana fall kan kommissionen återgå till ett normalt koncentrationsförfarande (första etappen).

8. Nedan ges vägledande exempel på ärenden som kan komma att uteslutas från det förenklade förfarandet. Vissa typer av koncentrationer kan öka parternas marknadsstyrka, exempelvis genom att kombinera tekniska, finansiella eller andra resurser, även om parterna i koncentrationen inte är verksamma på samma marknad. Koncentrationer där minst två parter i koncentrationen är verksamma på angränsande marknader med nära anknytning till varandra ⁽¹³⁾ kan också vara olämpliga för det förenklade förfarandet, särskilt om en eller flera av parterna i koncentrationen ensamma har en marknadsandel på 25 % eller mer på en produktmarknad där det inte finns några horisontella eller vertikala förbindelser mellan parterna, men som utgör en angränsande marknad till en marknad där en annan part är verksam. I andra fall kan det vara omöjligt att fastställa parternas exakta marknadsandelar. Det är ofta fallet när parterna är verksamma på nya eller föga utvecklade marknader. Koncentrationer på marknader som präglas av höga inträdes hinder, en hög grad av koncentration ⁽¹⁴⁾ eller andra kända konkurrensproblem kan också vara olämpliga.

⁽¹²⁾ Liksom för alla andra anmälningar kan kommissionen återkalla ett beslut i kortform om det grundar sig på oriktiga uppgifter för vilka ett av de berörda företagen är ansvarigt (artikel 6.3 a i EG:s koncentrationsförordningen).

⁽¹³⁾ Produktmarknader utgör angränsande marknader med nära anknytning till varandra när produkterna kompletterar varandra eller när de tillhör ett produktsortiment som i regel köps av samma kundgrupp för samma slutliga användningsändamål.

⁽¹⁴⁾ Se riktlinjerna för bedömning av horisontella koncentrationer enligt rådets förordning om kontroll av företagskoncentrationer, EUT C 31, 5.2.2004, s. 5, punkterna 14–21.

9. Kommissionens erfarenheter hittills har visat att en övergång från gemensam till enskild kontroll i undantagsfall kan kräva en närmare undersökning och/eller ett fullständigt beslut. Konkreta konkurrensproblem kan uppstå i situationer där ett företag som tidigare var ett samriskföretag hädanefter bara kontrolleras av en enda ägare och integreras i dennes grupp eller nätverk, vilket kan leda till ett undanröjande av de begränsningar som följer av de eventuellt skiljaktiga intressen som flera kontrollerande aktieägare kan ha, så att företagets strategiska ställning på marknaden förstärks. Ett exempel på en sådan situation är om företag A och företag B gemensamt kontrollerar ett samriskföretag C, en transaktion där A ensamt förvärvar kontrollen över C skulle kunna ge upphov till konkurrensproblem om C är en direkt konkurrent till A och om C och A tillsammans innehar en stark ställning på marknaden när en del av det oberoende som C tidigare hade avlägsnats⁽¹⁵⁾. I de ärenden där sådana scenarier kräver en grundligare bedömning kan kommissionen återgå till ett normalt koncentrationsförfarande (första etappen)⁽¹⁶⁾.
10. Kommissionen kan också återgå till ett normalt koncentrationsförfarande (första etappen) när varken kommissionen eller medlemsstaternas behöriga myndigheter har sett över det tidigare förvärvet av gemensam kontroll av samriskföretaget i fråga.
11. Dessutom kan kommissionen återgå till det normala koncentrationsförfarandet (första etappen) när det uppstår en fråga om samordning i enlighet med artikel 2.4 i EG:s koncentrationsförordning.
12. Om en medlemsstat uttrycker välgrundade tvivel i fråga om den anmälda koncentrationen inom 15 arbetsdagar från mottagandet av en kopia av anmälan, eller om en tredje part uttrycker välgrundade tvivel inom den tidsfrist som fastställts för sådana synpunkter, kommer kommissionen att fatta ett fullständigt beslut. Tidsfristerna i artikel 10.1 i EG:s koncentrationsförordning är tillämpliga.

Begäran om hänskjutande

13. Det förenklade förfarandet tillämpas inte om en medlemsstat begär att den anmälda koncentrationen skall hänskjutas i enlighet med artikel 9 i EG:s koncentrations-

förordning eller om kommissionen godtar en begäran från en eller flera medlemsstater att en anmäld koncentration skall hänskjutas i enlighet med artikel 22 i EG:s koncentrationsförordning.

Förhandsanmälan av koncentrationer och hänskjutande före anmälan på begäran av de anmälade parterna

14. Mot bakgrund av de garantier och undantag som finns i detta tillkännagivande kan kommissionen använda det förenklade förfarandet på koncentrationer när:
- i) kommissionen efter en motiverad skrivelse enligt artikel 4.4 i EG:s koncentrationsförordning beslutar att inte hänskjuta ärendet till en medlemsstat, eller
 - ii) ärendet efter en motiverad skrivelse enligt artikel 4.5 i EG:s koncentrationsförordning hänskjuts till kommissionen.

III. PROCEDURREGLER

Kontakter före anmälan

15. Kommissionen anser att kontakter mellan anmälade parter och kommissionen före anmälan är fruktbara, även vid till synes oproblematiska ärenden⁽¹⁷⁾. Kommissionens erfarenheter av det förenklade förfarandet har visat att ärenden som uppfyller kraven för att handläggas som förenklade kan ge upphov till komplexa frågor, till exempel vad gäller marknadsdefinitionen (se punkt 6) som med fördel löses innan anmälan lämnas. Sådana kontakter bör göra det möjligt för kommissionen och de anmälade parterna att fastställa vilken information som skall lämnas i anmälan. Kontakterna före anmälan bör inledas minst två veckor före den förväntade dagen för anmälan. Anmälade parter bör därför kontakta kommissionen före anmälan, särskilt om de begär befrielse från skyldigheten att tillhandahålla den fullständiga anmälan i enlighet med artikel 3.1 i kommissionens förordning (EG) No 139/2004 av den 7 april 2004 om tillämpning av rådets förordning (EG) nr 139/2004 om kontroll av företagskoncentrationer⁽¹⁸⁾ på grundval av att den transaktion som skall anmälas inte kommer att ge upphov till konkurrensproblem.

⁽¹⁵⁾ Ärende nr IV/M.1328 *KLM/Martinair*, XXIX:e rapporten om konkurrenspolitiken 1999 – SEK(2000) 720 slutlig, punkterna 165–166.

⁽¹⁶⁾ Ärende COMP/M.2908 *Deutsche Post/DHL (II)*, beslut av den 18.9.2002.

⁽¹⁷⁾ Se GD Konkurrens "bästa metoder" för genomförande av förfaranden för kontroll av företagskoncentrationer som finns på: http://europa.eu.int/comm/competition/mergers/legislation/regulation/best_practices.pdf.

⁽¹⁸⁾ EUT L 133, 30.4.2004, s. 1.

Offentliggörande av anmälan

16. De uppgifter som skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* efter det att anmälan⁽¹⁹⁾ gjorts skall inkludera namnen på parterna i koncentrationen, deras ursprungsland, koncentrationens karaktär och de näringssektorer som berörs, samt angivande av om koncentrationen på grundval av uppgifterna från den anmälade parten kan handläggas enligt det förenklade förfarandet. Berörda parter får därefter möjlighet att lämna synpunkter, särskilt om förhållanden som kan kräva en undersökning.

Beslut i kortform

17. Om kommissionen anser att koncentrationen uppfyller kriterierna för det förenklade förfarandet (se punkt 5) antar den normalt ett beslut i kortform. Detta gäller också ärenden som inte ger upphov till några konkurrensproblem om kommissionen har tagit emot en fullständig anmälan. I enlighet med artikel 10.1 och 10.6 i EG:s koncentrationsförordning kommer koncentrationen därmed att förklaras förenlig med den gemensamma marknaden inom 25 arbetsdagar från dagen för anmälan. Kommissionen strävar efter att fatta ett beslut i kortform så snart som möjligt efter utgången av de 15 arbetsdagar under vilka medlemsstaterna kan begära att en anmäld koncentration skall hänskjutas i enlighet med artikel 9 i EG:s koncentrationsförordning. Men innan tidsfristen på 25 arbetsdagar inleds kan kommissionen besluta att återgå

till ett normalt koncentrationsförfarande (första etappen) för att handlägga en koncentration och inleda undersökningar och /eller anta ett fullständigt beslut om den anser det vara lämpligt i ärendet i fråga.

Offentliggörande av beslut i kortform

18. Kommissionen kommer att offentliggöra att beslut har fattats i *Europeiska unionens officiella tidning* på samma sätt som vid ett fullständigt beslut om godkännande. Den offentliga versionen av beslutet finns på GD Konkurrens hemsida på Internet under en begränsad tidsperiod. Beslutet i kortform kommer att innehålla uppgifter om den anmälda koncentration som offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* vid tidpunkten för anmälan (parternas namn, deras ursprungsland, koncentrationens karaktär och näringssektorer som berörs) och en uppgift om att koncentrationen är förenlig med den gemensamma marknaden eftersom den omfattas av en eller flera av de kategorier som beskrivs i detta tillkännagivande, med närmare angivelse av den tillämpliga kategorin.

IV. ACCESSORISKA BEGRÄNSNINGAR

19. Det förenklade förfarandet är inte lämpligt i ärenden i vilka de berörda företagen begär en uttrycklig bedömning av begränsningar som har direkt samband med och är nödvändiga för genomförandet av koncentrationen.

⁽¹⁹⁾ Artikel 4.3 i EG:s koncentrationsförordning.

Reviderade förklarande anmärkningar till bilaga III – definition av begreppet "ursprungsprodukter" och metoder för administrativt samarbete – till avtalet om upprättandet av en associering mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Chile, å andra sidan

(2005/C 56/05)

Artikel 17 – Tekniska skäl

Ett varucertifikat EUR.1 kan avvisas av "tekniska skäl" om det inte upprättats på det föreskrivna sättet. I sådana fall kan ett certifikat som påtecknats i efterhand läggas fram. Följande är exempel på sådana situationer:

- Varucertifikatet EUR.1 har upprättats på ett annat formulär än det som föreskrivs (t.ex. ingen guillochering som bakgrund, avsevärda skillnader jämfört med förlagan vad gäller storlek och färg, inget löpnummer, formuläret är tryckt på något annat språk än de som officiellt föreskrivs).
- Något av de obligatoriska fälten (t.ex. fält 4) har inte fyllts i (gäller inte fält 8).
- Varucertifikatet EUR.1 har inte stämplat och undertecknats (dvs. i fält 11).
- Varucertifikatet EUR.1 är påtecknat av en icke-behörig myndighet.
- Varucertifikatet EUR.1 har påtecknats med hjälp av en ny stämpel som ännu inte meddelats de övriga myndigheterna.
- Det varucertifikat EUR.1 som uppvisas är en kopia eller en fotokopia och inte originalet.
- Uppgiften i fält 5 avser ett land som inte är part i avtalet (t.ex. Israel eller Kuba).

Åtgärder:

Varucertifikatet skall märkas "Ej godtaget dokument" och förses med uppgift om skälen och skall sedan återlämnas till importören så att denne kan ansöka om att få ett nytt certifikat utfärdat i efterhand. Tullmyndigheterna får emellertid behålla en fotokopia av det avvisade dokumentet för kontroll i efterhand eller om det finns anledning att misstänka bedrägeri.

Artikel 31 – Avslag, utan kontroll, av begäran om förmånsbehandling

Detta täcker fall då ursprungsintryget anses vara oanvändbart. I denna kategori ingår bl.a. följande situationer:

- Fältet för varubeskrivning (fält 8 på EUR.1) har inte fyllts i eller avser andra varor än de som visas upp.
- Ursprungsintryget har utfärdats av ett land som inte är part i avtalet, även om de varor för vilka ursprungsintryget gäller har ursprung i gemenskapen eller Chile (t.ex. EUR.1 utfärdat i Israel för varor med ursprung i Chile).
- Ett av de obligatoriska fälten på varucertifikatet EUR.1 bär spår av icke-bestyrkta raderingar eller ändringar (t.ex. i fälten för varubeskrivning, antal kollin, bestämmelse-land eller ursprungsland).
- Giltighetsiden för varucertifikatet EUR.1 har löpt ut av andra skäl än de som täcks av lagstiftningen (t.ex. exceptionella omständigheter), med undantag för de fall då varorna visas upp innan giltighetstiden löpt ut.
- Ursprungsintryget visas upp i efterhand för varor som ursprungligen importerats på ett bedrägligt sätt.
- I fält 4 på varucertifikatet EUR.1 anges ett land som inte är part i det avtal som åberopas för beviljande av förmånsbehandling.

Åtgärder:

Ursprungsintyget skall märkas med frasen "Oanvändbart" och skall, i syfte att förhindra ytterligare försök att använda det, behållas av den tullförvaltning för vilken det visades upp. Utan att det inverkar på de rättsliga åtgärder som inleds i enlighet med nationell lagstiftning skall importlandets tullmyndigheter närhelst så är lämpligt och utan dröjsmål underrätta tullmyndigheterna eller de behöriga statliga myndigheterna i exportlandet om detta avslag.

Uppgifter som anges i de förklarande anmärkningarna till artiklarna 17 och 31

CZ	DOKUMENT NEAKCEPTOVÁN	NEPOUŽITELNÝ
DA	AFVIST DOKUMENT	UANVENDELIGT
DE	DOKUMENT NICHT ANGENOMMEN	NICHT ANWENDBAR
EE	DOKUMENTI EI AKTSEPTEERITUD	AKTSEPTEERIMATA
EL	ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΤΑΙ	ΜΗ ΑΠΟΔΕΚΤΟ
EN	DOCUMENT NOT ACCEPTED	INAPPLICABLE
ES	DOCUMENTO RECHAZADO	INAPLICABLE
HU	NEM ELFOGADOTT OKMÁNY	ALKALMATLAN
FI	ASIAKIRJA HYLÄTTY	EI VOIDA KÄYTTÄÄ
FR	DOCUMENT REFUSÉ	INAPPLICABLE
IT	DOCUMENTO RESPINTO	INAPPLICABILE
NL	DOCUMENT GEWEIGERD	NIET VAN TOEPASSING
LT	DOKUMENTAS NEPRIIMTAS	NETINKAMAS
LV	DOKUMENTS NAV AKCEPTĒTS	NEDERIGS
MT	DOKUMENT MHUX AĊĊETTAT	MHUX APPLIKABBLI
PL	DOKUMENT NIEZAAKCEPTOWANY	NIESTOSOWANY
PT	DOCUMENTO RECUSADO	NÃO APLICÁVEL
SE	EJ GODTAGET DOKUMENT	OANVÄNDBART
SI	DOKUMENT NI SPREJET	NEUSTREZNO
SK	DOKUMENT NEPRIJATÝ	NEPOUŽITELNÝ

STATLIGT STÖD – FÖRENADE KUNGARIKET**Statligt stöd nr C 42/2004 (f.d. N 350/2004) – Bidrag till renovering av företagslokaler****Uppmaning att inkomma med synpunkter enligt artikel 88.2 i EG-fördraget**

(2005/C 56/06)

(Text av betydelse för EES)

Genom den skrivelse, daterad den 1 december 2004, som återges på det giltiga språket på de sidor som följer på denna sammanfattning, underrättade kommissionen Förenade kungariket om sitt beslut att inleda det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget avseende ovannämnda stödordning.

Berörda parter kan inom en månad från dagen för offentliggörandet av denna sammanfattning och den därpå följande skrivelsen inkomma med sina synpunkter. Synpunkterna skall sändas till följande adress:

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för konkurrens
Registreringsenheten för statligt stöd
B-1049 Bryssel
Fax (32-2) 296 12 42

Synpunkterna kommer att meddelas Förenade kungariket. Den tredje part som inkommer med synpunkter kan skriftligen begära konfidentiell behandling av sin identitet, med angivande av skälen för begäran.

SAMMANFATTNING

Genom en skrivelse av den 6 augusti 2004, registrerad den 10 augusti 2004, anmälde myndigheterna i Förenade kungariket stödordningen för bidrag till renovering av företagslokaler.

Beskrivning av stödordningen

Stödordningen innebär att stödmottagarna (företagsägare och företag som hyr lokaler) ges bidrag i form av kapital för kostnader för renovering och konvertering av företagslokaler som stått tomma under ett år eller längre så att de återigen kan tas i bruk. Lokalerna skall vara belägna i ett av de 2000 områden i Förenade kungariket som identifierats som missgynnade.

Ordningens karaktär av statligt stöd

Kommissionen anser i detta skede av förfarandet att åtgärden utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget.

Procedurfrågor

Förenade kungariket har följt procedurkraven i artikel 88.3 i EG-fördraget då stödordningen anmälades före ikraftträdandet.

Bedömning av stödåtgärdens förenlighet med den gemensamma marknaden

Bidrag ges för kostnader för renovering och konvertering av företagslokaler i vissa missgynnade områden så att lokalerna

återigen kan tas i bruk. Stödordningen avser främst investeringar. Enligt riktlinjerna för stöd för regionala ändamål kan investeringsstöd i missgynnade områden vara förenligt med den gemensamma marknaden på vissa villkor.

Efter en preliminär bedömning drar kommissionen slutsatsen att den aktuella stödordningen inte omfattas av befintliga riktlinjer, rambestämmelser eller regler. Stödordningen för bidrag till renovering av företagslokaler inriktas på missgynnade områden och för dessa finns för närvarande inga riktlinjer eller rambestämmelser.

Det måste därför undersökas om den aktuella stödordningen kan omfattas av något av de undantag som fastställs i artikel 87.3 i EG-fördraget. Kommissionen har därför bedömt om åtgärden är nödvändig och står i proportion till det mål som skall uppnås, samt om den snedvrider konkurrensen i en utsträckning som strider mot det gemensamma intresset.

Kommissionen har i tidigare ärenden haft som ståndpunkt att sanering av gamla industriområden bidrar till att förverkliga viktiga gemenskapsmål. Kommissionen anser vidare att renovering och konvertering av företagslokaler av det slag som Förenade kungariket föreslår även kan betraktas som en återställningsåtgärd och därför som en åtgärd som bidrar till förverkligandet av gemenskapsmål.

Kommissionen anser emellertid att det i det nuvarande skedet behöver göras en mer ingående bedömning för att det skall vara möjligt att avgöra om stödordningen för bidrag till renovering av företagslokaler är lämplig och står i proportion till sitt mål. Kommissionen grundar sin åsikt på följande omständigheter:

— Enligt de uppgifter som lämnats in av myndigheterna i Förenade kungariket avser 85 % av de relevanta kostnaderna större företag, varför endast 15 % avser små och medelstora företag. Trots att stödordningen är öppen för alla företag, oavsett storlek, är det huvudsakligen större företag som kommer att få bidrag till renovering av företagslokaler.

— Myndigheterna i Förenade kungariket anger emellertid att, även i de fall då lokalerna ägs av stora företag, kan små och medelstora företag gynnas av åtgärden indirekt, då små och medelstora företag ofta hyr lokaler av större företag. Detta framgår även av de uppgifter som Förenade kungariket tillhandahållit och som visar att av de hyresavtal som ingås avseende lokaler som stått tomma i mer än ett år gäller 31 % stora företag och 69 % små och medelstora företag. I de mest missgynnade områdena enligt Förenade kungarikets definition är motsvarande tal 26 % stora företag och 74 % små och medelstora företag.

— Kommissionen konstaterar att den aktuella åtgärden inte är begränsad till små och medelstora företag enligt kommissionens definition. Kommissionen konstaterar också att stödordningen inte är begränsad till områden som kan få stöd på grundval av artikel 87.3 a och 87.3 c i EG-fördraget.

— Det faktum att de 2 000 mest missgynnade områdena i Förenade kungariket anges som målområde för den aktuella stödordningen ger upphov till samma frågor som i ärendet om stödordningen för befrielse från stämpelavgift. Stödordningen avviker från kommissionens praxis för regionalstöd. Avvikelsen måste motiveras för att förhindra att stödmottagare i områden som inte kan få stöd på grundval av artikel 87.3 a och 87.3 c får oproportionerliga ekonomiska förmåner som påverkar handelsvillkoren negativt i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset.

— När stödordningen för befrielse från stämpelavgift godkändes, på grundval av sin särskilda utformning, fastställdes också ett antal villkor. Kommissionen beslutade bland annat att det krävs övervakning av stödordningen och att det måste påvisas vilka gynnsamma effekter stödordningen får för den fysiska förnyelsen, framför allt när det gäller förfallna industriområden. Kommissionen har ännu inte fått tillgång till några utvärderingar som visar att stödordningen fått gynnsamma effekter.

— Även om myndigheterna i Förenade kungariket anger att den genomsnittliga nettostödnivån kommer att ligga mellan

9 % och 10 %, kan de högsta stödnivåerna inom ordningen komma att ligga på upp till 40 % netto när det gäller enmansbolag och 30 % när det gäller andra företag.

Efter en preliminär bedömning hyser kommissionen misstankar om att den åtgärd som anmälts av Förenade kungariket inte står i proportion till sitt mål och att den kan komma att snedvrida konkurrensen i en utsträckning som strider mot det gemensamma intresset. Kommissionen anser att det behövs en mer ingående analys av denna komplicerade fråga och kommer att samla in upplysningar från berörda parter. För att göra detta måste kommissionen av rättsliga skäl inleda det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget. Endast därefter kan kommissionen avgöra huruvida stöd av detta slag är nödvändigt och inte inverkar på handelsvillkoren i en sådan utsträckning att det strider mot det gemensamma intresset.

SKRIVELSE

"The Commission wishes to inform the United Kingdom that, having examined the information supplied by your authorities on the aid measure referred to above, it has decided to initiate the procedure laid down in Article 88(2) of the EC Treaty.

1. PROCEDURE

1. By letter dated 6 August 2004, registered by the Commission on 10 August 2004, the UK authorities notified a scheme providing qualifying businesses with favourable depreciation allowances (called 'capital allowances') in respect of the capital costs the owners or occupiers actually incur in renovating or converting business premises that have been vacant for a year or longer and that are situated in designated disadvantaged areas. A request for information aiming at clarifying some points of the notification was sent on 2 September 2004 (D/56282). The UK authorities replied by letter dated 4 October 2004. The latter was registered by the Commission on 18 October 2004 (A/37971).

2. DESCRIPTION OF THE AID MEASURE

2. Aim of the measure

The aim of the measure is to foster physical, economic and social regeneration of so-called pockets of deprivation⁽¹⁾, to support the redevelopment of brownfield sites, to increase private investment, enterprise and employment in the UK's most deprived communities by means of bringing empty for a year or longer-term derelict shops or business property back into productive use. Such scheme is part of the UK Government's integrated approach to tackling the range of regeneration market failures that its most deprived communities face.

⁽¹⁾ The expression 'pockets of deprivation' refers to the incidence of deprived communities, often close to prosperous areas.

3. The form and nature of the aid

The notified aid takes the form of capital allowances. Capital allowances enable the capital costs, which a business actually incurs in the renovation or the conversion of empty or derelict for a year or longer business premises in order to bring them back into productive use, to be written off against a business's taxable profits. They take the place of depreciation charged in the commercial accounts, which is not allowed for tax purposes. The notified measure would provide the 100 % first year allowance (FYA) and 25 % writing-down allowance (WDA) for capital expenditure on renovating vacant commercial buildings, so the relief would be available for:

- (a) expenditure that already qualifies for allowances under the plant and machinery regime (at 25 % WDAs *per annum* or 40 % FYAs⁽²⁾) or under the industrial building regime (at 4 % WDAs *per annum*); and
- (b) expenditure that does not currently qualify for any relief, for example, expenditure on alterations to the fabric of non-industrial, commercial buildings (shops, offices).

In the case of expenditure falling under head (b), the notified measure would therefore constitute a *new* relief (at 100 % FYAs and 25 % WDAs *per annum*), as currently commercial buildings do not qualify for capital allowances. In the case of expenditure falling under head (a), the effect of the measure would be the increased rate of allowance.

The new relief, according to the UK authorities, would operate mainly as a tax deferral benefit and only partly as a potential new relief against a business's taxable profits.

4. Eligible costs and aid intensity

To be eligible for the BPRA scheme, the empty premises would have to have lain unused for a year or longer and must be situated in one of the 2 000 designated most deprived areas of the UK — the so-called 'designated disadvantaged areas'.

5. Geographical coverage of the scheme

The 'designated disadvantaged areas in the UK', on which the notified BPRA is targeted, have been selected on the basis of the 'indices of multiple deprivation (IMD)' developed for each of four regions of the UK. This is a combined index covering six domains of deprivation (income, employment, health, education, housing and access to services). The analysis has been applied at a very low geographical level (i.e. at the level of electoral wards, divisions or postcodes). The present list of eligible areas has been set out in 'The Stamp Duty (Disadvantaged Areas) Regulations 2001'.

6. Beneficiaries

The scheme applies to undertakings of any size and operating in any sector of the economy.

⁽²⁾ A 40 % rate FYA is available to small and medium sized enterprises (SMEs), but not to large business.

7. Budget of the scheme:

The estimated overall revenue losses, due to tax concessions for the five year period of the scheme, are about GBP 135 million (ca. EUR 205 million).

8. Legal basis of the scheme

Primary legislation:

- Capital allowances: renovation of business premises in disadvantaged areas ('Business Premises Renovation Allowances (BPRA)') — when enacted, this legislation will be inserted into Capital Allowances Act 2001.

Secondary legislation:

- SI 3747/2001 The Stamp Duty (Disadvantaged Areas) Regulations.

9. Duration of the scheme

2005 — 2010

3. ASSESSMENT OF THE AID MEASURE

10. In accordance with Article 6(1) of Council Regulation (EC) No 659/1999 of 22 March 1999, the decision to initiate proceedings shall summarise the relevant issues of fact and law, shall include a preliminary assessment from the Commission as to the aid character of the proposed measure, and shall set out the doubts as to its compatibility with the common market.

11. Procedure

The UK authorities have complied with the procedural requirements of Article 88(3) of the EC Treaty by notifying the abovementioned aid scheme before putting it into effect.

12. The existence of aid

The Commission considers, at this stage of the procedure, that the measure constitutes State aid within the meaning of Article 87(1) of the EC Treaty, and this for the following reasons:

- State resources are involved because tax is foregone.
- The measure is selective because it is targeted upon particular geographical areas.
- The measure will reduce the costs for companies investing in the renovation or the conversion into productive use of empty or derelict business premises in the eligible areas. It will therefore provide an advantage to such companies over other companies investing in other areas, and therefore not receiving the exemption.

— Because capital allowances apply to all business premises which have been renovated or converted into productive use in the designated areas it will, among others, inevitably benefit undertakings which are engaged in inter-State trade, or in a business sector in which there is inter-State trade. Furthermore, the scheme does not provide that the limits laid down in Council Regulation (EC) No 69/2001 of 12 January 2001 on the application of Articles 87 and 88 of the EC Treaty to *de minimis* aid will be respected. Accordingly, the new exemption may give rise to aid which affects competition in inter-State trade.

13. Exemption grounds

- (a) Article 87(2) of the EC Treaty lists certain types of aid that are compatible with the EC Treaty. In view of the nature and purpose of the aid, and the geographical coverage of the scheme, the Commission considers, at this stage of the analysis, that the subparagraphs (a), (b) and (c) are not applicable to the measure in question.
- (b) Article 87(3) of the EC Treaty specifies other forms of aid, which may be regarded as compatible with the common market. In view of the nature and purpose of the aid measure and its geographical scope, the Commission considers, at this stage of the investigation, that the subparagraphs (a), (b), (d) and (e) of Article 87(3) are not applicable either.
- (c) In the notification the UK authorities appear to agree with the above analysis and suggest that the question is whether the aid measure is compatible with the common market on the basis that it will facilitate the development of certain economic areas and it will not adversely affect trading conditions to an extent contrary to the common interest (Article 87(3)(c) of the EC Treaty).
- (d) The coverage of the notified measure is not limited to small and medium-sized enterprises (SMEs), nor to firms in difficulty, nor to any one of the following activities: R&D, environmental protection, training, the creation or maintenance of employment. Therefore, the Commission considers, at this stage of the analysis, that the notified measure can not be declared compatible with the common market on the basis of its conformity with any of the following regulations, frameworks or guidelines:
- Community guidelines on State aid for rescuing and restructuring firms in difficulty (OJ C 244, 1.10.2004, p. 2);
 - Community framework for State aid for research and development (OJ C 45, 17.2.1996, p. 5 and OJ C 111, 8.5.2002, p. 3);
 - Commission Regulation (EC) No 68/2001 of 12 January 2001 on the application of Articles 87 and 88 of the EC Treaty to training aid (OJ L 10, 13.1.2001, p. 20) and Commission Regulation (EC) No 363/2004 of 25 February 2004 amending Regulation (EC) No 68/2001 on the application of Articles 87 and 88 of the EC Treaty to training aid (OJ L 63, 28.2.2004, p. 20);
 - Commission Regulation (EC) No 2204/2002 of 12 December 2002 on the application of Articles 87 and 88 of the EC Treaty to State aid for employment (OJ L 337, 13.12.2002, p. 3).

(e) The notified scheme could not be declared compatible with Commission Regulation (EC) No 70/2001 of 12 January 2001 on the application of Articles 87 and 88 of the EC Treaty to State aid to small and medium-sized enterprises (OJ L 10, 13.1.2001, p. 33) and Commission Regulation (EC) No 364/2004 of 25 February 2004 amending Regulation (EC) No 70/2001 as regards the extension of its scope to include aid for research and development (OJ L 63, 28.2.2004, p. 22) either. In order for the aid to be in line with the provisions of the latter Regulations, it should be directed exclusively to SMEs respecting the foreseen maximum aid intensity. The scheme is not restricted to SMEs. Moreover, according to the data provided by the UK authorities, 85 % of all capital expenditure in the UK is undertaken by larger businesses and 15 % by SMEs. Thus, although the scheme would be open for all enterprises, regardless of their size, it seems that the real immediate beneficiaries of the BPRA will mainly be large businesses.

(f) In the notification the UK authorities indicate that the aim of the measure is twofold: to promote the regional development and the environmental protection of disadvantaged areas in the UK. With regards to the environmental protection objective, the scheme cannot be assessed on the basis of the Community guidelines on State aid for environmental protection (OJ C 37, 3.2.2001, p. 3):

- The measures cannot be qualified as any action designed to remedy or to prevent damage or to encourage the efficient use of the resources as defined in point 6 of the abovementioned guidelines.
- The investments concerned cannot be qualified as strictly necessary in order to meet environmental objectives intended to reduce or eliminate pollution and nuisances or for the rehabilitation of polluted industrial sites as defined respectively in points 36 and in 38 of the environmental protection guidelines.
- The measures cannot satisfy the rules applicable to operating aid in the form of tax reductions as defined in point E.3.2.

(g) The primary objective of the measure, as indicated by the UK authorities, is to promote the regional development. Therefore, the Commission has examined the compatibility of the measure on the basis of the Guidelines on national regional aid (OJ C 74, 10.3.1998, p. 9), hereinafter referred to as the 'regional aid guidelines'. The results of this analysis are presented below.

14. Conformity with the regional aid guidelines

The capital allowances are granted in relation to the capital costs occurred for renovating or converting into productive use qualifying business premises in the designated disadvantaged areas. In its notification the UK authorities argue correctly that the notified scheme is therefore primarily focussed on investment. According to the regional aid guidelines, aid for investment in disadvantaged areas may be compatible with the common market, but only if certain conditions are satisfied. At this stage of the examination, the Commission has doubts whether the notified scheme respects the conditions set out in these guidelines:

14(1) By letter No SG(2000) D/106293 of 17 August 2000, the Commission approved the UK regional aid map for the period 2000 to 2006 (N 265/2000). The map defines the areas eligible for national regional aid under the derogations of Article 87(3)(a) and (c) of the EC Treaty. The Article 87(3)(a) EC Treaty regions included in the map were defined on the basis of EU-wide criteria (NUTS level II regions with a GDP per capita in PPS lower than 75 % of the Community average). The Article 87(3)(c) EC Treaty areas were selected on the basis of geographical units and social and economic indicators, proposed by the UK authorities themselves. The business premises capital allowances will apply to costs qualifying as capital assets occurred for renovation or conversion into productive use of business premises situated in the so-called 'designated disadvantaged areas', which have been defined on the basis of different geographical units and indicators (see point 5 above). The result of this approach is that a number of areas eligible under the notified measure does not fall within the areas eligible for regional aid as defined in the present UK regional aid map.

14(2) Although the Commission has already dealt with this issue in the State aid C 13/2002 *Stamp duty exemption for non-residential property in disadvantaged areas* ⁽³⁾, being the latter scheme targeted precisely on the same disadvantaged areas, doubts whether the geographical coverage of the business premises capital allowances is compatible with the regional aid guidelines persist. The concern is still based on the fact that the approval of the scheme, including the list of 'designated disadvantaged areas' would in effect lead to a widening of the UK regional aid map. In turn, this would undermine the concentration of regional aid areas, which is a leading principle of the Community's regional aid policy ⁽⁴⁾.

14(3) In order for the aid to be acceptable in assisted areas, it has to promote the development of the less-favoured regions by supporting either initial investment to establishments located in regions eligible for regional aid or job creation that is linked to investment ⁽⁵⁾. Initial investment is defined in point 4.4 of the guidelines as 'an investment in fixed capital relating to the setting-up of a new establishment, the extension of an existing establishment, or the starting-up of an activity involving a fundamental change in the product or production process of an existing establishment (through rationalisation, diversification or modernisation)'. The UK authorities were not able to remove the Commission's doubts as to whether expenditure incurred under the BPRAs would constitute 'initial investment' in all circumstances within the meaning of point 4.4 of the regional aid guidelines.

⁽³⁾ L 149, 17.6.2003, p. 18.

⁽⁴⁾ In this context the Guidelines on national regional aid point out that regional aid '... is conceivable in the European Union only if it is used sparingly and remains concentrated on the most disadvantaged regions. If aid were to become generalised and, as it were, the norm, it would lose all its incentive quality and its economic impact would be nullified. At the same time, the aid would interfere with the normal interplay of market forces and reduce the efficacy of the Community economy as a whole'.

⁽⁵⁾ Point 4.1 of the regional aid guidelines.

14(4) Section 360B of the draft Schedule 1 'Capital allowances: renovation of business premises in disadvantaged areas' allows the application of the notified depreciation rules in relation to:

- (a) the conversion of a qualifying building into qualifying business premises,
- (b) the renovation of qualifying building if it is or will be qualifying business premises,
- (c) or repairs to a qualifying building or, where the qualifying building is part of a building, to the building of which the qualifying buildings forms part, to an extent that the repairs are incidental to expenditure within paragraph (a) or (b).

The Commission is not able, at this stage of the analysis, to conclude that work for conversion and renovation falls without a doubt under the definition of initial investment as given above. Especially the words repair and renovation linguistically point out the direction of replacement investment, which, for the Commission falls under the definition of operating aid. According to point 4.15 of the regional aid guidelines operating aid is aimed at reducing a firm's current expenses. Cases in point as given by the regional aid guidelines are replacement investments ⁽⁶⁾.

14(5) Point 5.4. of the regional aid guidelines provides that regional aid schemes are approved by the Commission, subject to the aid intensity ceilings and the duration defined in the regional aid map. The scheme intends to operate until 2010 and the UK authorities do not plan to modify it to fit the regional aid rules that come into force on 1 January 2007.

14(6) Point 4.18 specifies that the total amount of regional investment aid should respect the aid intensity ceilings set out in the regional aid map. In the notification, the UK argues that the intensity of the scheme is estimated around 9-10 % NGE ⁽⁷⁾. According to the UK authorities, this would be the most likely case based on experience gained in tax offices in the UK, assuming that about 50 % of all expenditure on renovation will go to integral plant and machinery, 40 % to commercial buildings and the remaining 10 % will be on industrial buildings. However, the maximum aid intensity up to 40 % NGE could be reached in case of unincorporated business and up to 30 % NGE in case of companies. The UK authorities claim that the likelihood of such maximum aid intensities is very slim, as this would assume that all the company's expenditure should be on the commercial building, i.e. on renovations for which no allowances are currently available, with no expenditure on integral plant and machinery which all qualify for capital allowances under the current regime for plant and machinery.

⁽⁶⁾ Footnote 21 of the regional aid guidelines, p. 14.

⁽⁷⁾ NGE: Net Grant Equivalent.

- 14(7) The Commission has doubts as to whether the 'theoretical' maximum aid intensities would rarely apply in practice. The definition of refurbishment is based on fiscal rules on capital expenditures as well as on the associated accountancy rules and it does not seem that plants that become an integral part of the buildings, such as lifts, heating systems, water and waste water services, alarm and security systems, fire fighting/prevention systems and wiring associated with or ancillary to any of the foregoing could be kept separately from a building. In view of the more used general accountancy rules this kind of plants should become part of the building and, therefore, all the capital costs will qualify for capital allowances under the notified business premises renovation allowances scheme.
- 14(8) Point 2 of the regional aid guidelines provides that the granting of (regional) State aid in certain sectors (transport, shipbuilding, fisheries and coal) is subject to specific restrictions. The Guidelines on national regional aid excludes specifically from its scope the production, processing and marketing of Annex I products. Therefore any aid granted to undertakings operating in the production, processing and marketing of Annex I products is to be assessed according to the Community Guidelines for State aid in the agriculture sector⁽⁸⁾. In addition, pursuant to the provisions of the Multisectoral Framework (MSF 2002)⁽⁹⁾, no regional aid may be granted in the synthetic fibres and steel sectors, and a maximum aid intensity of 30 % of the regional aid ceiling applies for an investment in the motor vehicle sector that exceeds an aid amount above EUR 5 million. According to the notification, sensitive sectors are not excluded from the scope of the BPR scheme. It is unclear though how the UK authorities will ensure that the aid granted under the notified scheme to companies engaged in the abovementioned specific sectors will comply with the applicable special State aid rules.
- 14(9) Finally, the incentive of the measure can be questioned, as businesses might deliberately keep premises vacant for a year and forgo the income that could be generated by making use of these premises in order to benefit from BPR.
15. In the light of what has been said above, the Commission concludes that the proposed scheme does not fall within the scope and field of application of the existing guidelines, frameworks or regulations. The Business premises renovation allowances scheme is focused on deprived areas for which, at present, no guidelines or frameworks exist.
16. The former Guidelines on State aid for undertakings in deprived urban areas⁽¹⁰⁾, which expired in 2002, would not have covered this kind of measure either. However, the
- Commission Notice on the expiry of the guidelines on State aid for undertakings in deprived urban areas⁽¹¹⁾ provides that the non-prolongation of the guidelines does not imply that state aid for deprived areas would no longer be possible and, depending on specific circumstances of the proposed aid in question, it may be approved directly upon the basis of Article 87(3) of the EC Treaty.
17. Accordingly, it is necessary to examine if the notified scheme could qualify for one of the exemptions laid down in Article 87(3) of the EC Treaty. In order to do so, the Commission has assessed whether the measure proposed by the UK is necessary and proportionate to the stated objective and does not distort competition to an extent contrary to the common interest.

18. Compatibility with Article 87(3) of the EC Treaty

18(1) In the past, the Commission has expressed the opinion that the rehabilitation of brownfield sites contributes to important Community objectives⁽¹²⁾. Brownfield has been defined as land and/or buildings in urban or rural areas that have previously been developed, but that are not currently in use⁽¹³⁾. The Commission believes that the renovation or conversion of empty business premises in order to bring them back into productive use as proposed by the UK by means of the notified measure could also be considered as a rehabilitation measure and would therefore, in general, contribute to Community objectives.

18(2) However, the Commission believes that at this stage further analysis is required in order to judge the appropriateness and proportionality of the Business Premises Renovation Capital Allowances. This is underlined by the following facts:

- According to the data provided by the UK authorities, 85 % of all relevant expenditure in the UK is undertaken by larger businesses and only 15 % by SMEs. Although the scheme is open for all enterprises regardless of their size, the main beneficiaries of the BPR will mainly be large businesses.

- However, the UK authorities have stated that even in those cases where large companies own the business premises, SMEs would nevertheless be able to benefit from the measure indirectly as they are often renting business outlets from large enterprises. This is underlined by data provided by the UK indicating that of new leases taken out on premises vacant for more than one year, 31 % are by large businesses and 69 % by SMEs. For the most deprived areas according to the definition of the UK, the respective figures are 26 % for large enterprises and 74 % for SMEs.

⁽⁸⁾ OJ C 28 of 1.2.2000, p. 2.

⁽⁹⁾ Multisectoral Framework on regional aid for large investment projects, OJ C 70 of 19 March 2002, p. 8, as amended by the Commission communication on the modification of the Multisectoral Framework on regional aid for large investment projects (2002) with regard to the establishment of a list of sectors facing structural problems and on a proposal of appropriate measures pursuant to Article 88(1) of the EC Treaty, concerning the motor vehicle sector and the synthetic fibres sector', OJ C 263 of 1 November 2003, p. 3.

⁽¹⁰⁾ OJ C 146, 14.5.1997, p. 6.

⁽¹¹⁾ The Commission Notice on the expiry of the Guidelines for undertakings in deprived urban areas was published in OJ C 119, 22.5.2002, p. 21.

⁽¹²⁾ See Commission decision on Land remediation (State aid N 385/2002)

⁽¹³⁾ See Commission decision on stamp duty exemption L 149, 17.6.2003, p. 18.

- The Commission notes that the notified measure is not restricted to small and medium-sized companies within the Commission definition. Furthermore, the Commission also notes that the scheme is not restricted to assisted areas pursuant to Article 87(3)(a) or Article 87(3)(c) of the EC Treaty.
 - The use of the 2 000 designated most deprived areas of the UK as target area of the notified measure raises the same issues as already in the case of the Stamp duty exemption scheme. It deviates from the standard practice of the Commission when dealing with regional aid. The Commission continues to believe that such a deviation needs to be justified in order to avoid that beneficiaries in areas which are not designated as assisted areas according to Article 87(3)(a) areas and/or Article 87(3)(c) areas receive a disproportionate economic advantage adversely affecting trading conditions to an extent contrary to the common interest.
 - Furthermore, in approving the Stamp duty exemption scheme on the basis of the specific merits of this scheme, the Commission imposed a number of conditions. Amongst others, the Commission decided that monitoring needed to be ensured and that the beneficial effects of the scheme on physical regeneration and notably on brownfield sites needed to be demonstrated. The Commission so far has not received any ex-post analysis enabling it to assess the beneficial effects of the scheme.
 - Although the UK authorities state that the average aid intensity would be between 9 % and 10 % net, maximum aid intensities under the notified measure can reach up to 40 % net in case of unincorporated businesses and up to 30 % net in case of companies, respectively.
- 18(3) The Commission, after a first preliminary assessment of the measure, therefore has doubts whether the

measure proposed by the UK is proportionate to the objective and does not distort competition to an extent contrary to the common interest. The Commission is of the opinion that a more thorough analysis of this complex question is necessary. The Commission wishes to collect information from other interested parties. To do so, the Commission must, for legal reasons, open the procedure provided for in Article 88(2) of the EC Treaty. It is only with the help of such observations that the Commission can decide whether such aid is necessary and does not adversely affect trading conditions to an extent contrary to the common interest.

4. DECISION

19. In the light of the foregoing considerations, the Commission, acting under the procedure laid down in Article 88(2) of the EC Treaty, requests the United Kingdom to submit its comments and to provide all such information as may help to assess the aid scheme 'Business Premises Renovation Allowances', within one month of the date of receipt of this letter.
20. The Commission wishes to remind the United Kingdom that Article 88(3) of the EC Treaty has suspensory effect, and would draw your attention to Article 14 of Council Regulation (EC) No 659/1999, which provides that all unlawful aid may be recovered from the recipients.
21. The Commission warns the United Kingdom that it will inform interested parties by publishing this letter and a meaningful summary of it in the *Official Journal of the European Union*. It will also inform interested parties in the EFTA countries which are signatories to the EEA Agreement, by publication of a notice in the EEA Supplement to the *Official Journal of the European Union* and will inform the EFTA Surveillance Authority by sending a copy of this letter. All such interested parties will be invited to submit their comments within one month of the date of such publication."

Förhandsanmälan av en koncentration
(Ärende COMP/M.3678 – Goldman Sachs/Cerberus/TET/JV)
Ärendet kan komma att behandlas enligt förenklat förfarande

(2005/C 56/07)

(Text av betydelse för EES)

1. Kommissionen mottog den 24 februari 2005 en anmälan om en föreslagen koncentration enligt artikel 4 [och en begäran om hänskjutning enligt artikel 4 (5)] i rådets förordning (EG) nr 139/2004 ⁽¹⁾ genom vilken företaget Goldman Sachs Mortgage Company ("GSMC", USA) kontrollerat av Goldman Sachs Group, Inc. ("Goldman Sachs", USA) och The Cerberus Group ("Cerberus", USA) förvärvar, på det sätt som avses i artikel 3.1 b i förordningen, gemensam kontroll över företaget Transamerica European Trailers ("TET", Storbritannien) genom förvärv av aktier.

2. De berörda företagens affärsverksamheter är följande:

- Goldman Sachs: bank specialiserad i investeringar och värdepapper.
- Cerberus: investeringar i personlig egendom.
- TET: leasing av kommersiella släpvagnar.

3. Kommissionen har vid en preliminär granskning kommit fram till att den anmälda transaktionen kan omfattas av förordning (EG) nr 139/2004, dock med förbehållet att ett slutligt beslut fattas senare. Det bör noteras att detta ärende kan komma att behandlas i enlighet med kommissionens tillkännagivande om ett förenklat förfarande för handläggning av vissa koncentrationer enligt rådets förordning (EG) nr 139/2004 ⁽²⁾.

4. Kommissionen uppmanar berörd tredje part att till den lämna eventuella synpunkter på den föreslagna koncentrationen.

Synpunkterna skall ha inkommit till kommissionen senast tio dagar efter detta offentliggörande. Synpunkterna kan sändas till kommissionen per fax ((32-2) 296 43 01 eller 296 72 44) eller per post med angivande av referensnummer COMP/M.3678 – Goldman Sachs/Cerberus/TET/JV till:

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för konkurrens
Registratorskontoret "Företagskoncentrationer och -fusioner"
J-70
B-1049 Bryssel

⁽¹⁾ EUT L 24, 29.1.2004, s. 1.

⁽²⁾ Finns tillgänglig på DG Konkurrens hemsida:
http://europa.eu.int/comm/competition/mergers/legislation/consultation/simplified_tru.pdf.